Ἀντιφωνητὴς

«Δὲν μοῦ ἀρκεῖ τὸ ἐπιούσιο,
ψυχή!
Ἀγαπάω τὸ ἄνθος,
τὴν πιὸ τρανή σου ἐλπίδα
ἡ σάρκα μου πονεῖ»

Γ. ΣΑΡΑΝΤΑΡΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2007 ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 219 / ΤΙΜΗ 1 €

Σάν τά γουρούνια!

Στίς 18 Ἀπριλίου 2007, στήν πόλη Μαλάτια τῆς κεντρικῆς Τουρκίας, οἱ τουρκανθρωπίδες ἔδωσαν ἕνα ἀκόμη δεῖγμα τοῦ πολιτισμοῦ τους. Μέρα μεσημέρι μπῆκαν 5 νέοι 19-20 ἐτῶν στόν ἐκδοτικό οἶκο Ζιρβέ, ὁ ὁποῖος ἐξέδιδε προτεσταντικά βιβλία, ἔπιασαν τούς τρεῖς ἀνθρώπους πού βρῆκαν ἐκεῖ (τόν 35χρονο τοπικό πάστορα Νετζατί Ἀϊντίν, τόν Γερμανό μεταφραστή Γκέσκε Τίλμαν καί τόν ἐργαζόμενο Οὐγούρ Γιουξέλ), τούς ἔφραξαν τά στόματα μέ πετσέτες καί τούς ἔδεσαν ὅπως δένουν τά γουρούνια (χέρια καί πόδια μεταξύ τους δεμένα πίσω). Τούς βασάνισαν ἐπί 2,5 ὧρες βιντεοσκοπώντας τους μέ κινητό τηλέφωνο, καί μετά ἔκοψαν τόν λαιμό τῶν δύο, ὅπως σφάζουν τά γουρούνια, καί μαχαίρωσαν δεκάδες

Ἀπ' τήν ἀντιφασιστική διαδήλωση: «*Εἴμαστε ὅλοι Χριστιανοί*»! Πότε ἄραγε θά δοῦμε κάτι τέτοιο στή Θράκη; Μᾶλλον ποτέ...

φορές τόν τρίτο, κόβοντας λωρίδες ἀπό τά δάχτυλά του! Οἱ περίοικοι κάλεσαν τήν Ἀστυνομία πού συνέλαβε τούς δράστες (ὁ ἐπί κεφαλῆς σακατεύτηκε πηδώντας ἀπ' τό παράθυρο γιά νά ξεφύγει, ὑπάρχουν ὅμως ὑπόνοιες καί πῶς τόν πέταξαν οἱ ἀστυνομικοί γιά νά καλυφθεῖ τό τυχόν παρασκήνιο). Οἱ νεαροί (ὑποψήφιοι γιά τό Πανεπιστήμιο) ὁμολόγησαν πῶς «ὅ,τι ἔκαναν τό ἔκαναν γιά τήν πατρίδα τους». Ἀργότερα συνελήφθη καί ὁ Μ.Ο, γιός δημάρχου τῆς περιοχῆς καί συγγενής ἑνός ἐκ τῶν 5, ὁ ἀποκαλούμενος ἀπό αὐτούς «Μεγάλος Ἀδελφός».

Στίς ἀντιδράσεις πού ἀκολούθησαν ξεχώρισαν ὅσα δηλώσανε στή σχετική συνέντευξη Τύπου οἱ ἐκπρόσωποι τῆς τουρκικῆς Προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας: Τόνισαν ὅτι ὑπάρχει κλῖμα μισαλλοδοξίας κατά τῶν Χριστιανῶν στή χώρα, ὅτι θεωροῦνται ἀπειλή τή στιγμή πού δέν ἀρκοῦν γιά νά γεμίσουν οὔτε τόν αὐλόγυρο ἑνός τζαμιοῦ, ὅτι ὁ ἀντιχριστιανισμός ἐνσταλάζεται στούς Τούρκους ἀπό τήν παιδική ἡλικία καί ἡ βάφτιση κάποιου ἰσοδυναμεῖ μέ τόν κοινωνικό του ἐξοβελισμό (δηλώσεις τοῦ Μπεντρί Πεκέρ). Πρός... ἐπίρρωσιν τῶν ἀνωτέρω ὁ Νιγιαζί Γκιουνέι, γ.γ. τῆς Ἐπιτροπῆς Δικαιοσύνης τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς δήλωνε (ἀμέσως μετά τή σφαγή!) ὅτι ἡ ἱεραποστολή εἶναι ἀνεξέλεγκτη στήν Τουρκία, θυμίζοντας ἐκείνην τῶν τελευταίων χρόνων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅτι εἶναι πιό ἐπικίνδυνη κι ἀπό τήν τρομοκρατία ἀλλά δυστυχῶς στήν Τουρκία δέν θεωρεῖται ἀδίκημα!

Τώρα ἐμεῖς, μετά καί τούς φόνους τοῦ πάστορα Σαντόρο στήν Τραπεζούντα, τοῦ Ἀρμένη δημοσιογράφου Χράντ Ντίνκ στήν Πόλη καί τῶν τριῶν τῆς Μαλάτια, τί μένει νά σχολιάσουμε; Ὅλα κραυγάζουν πιά, ἀκόμα καί γιά ἕναν ἑλληνοτουρκιστή Κωλονακέλληνα, ὅτι μιά βαθειά ἄρρωστη τούρκικη κοινωνία διατηρεῖ ἀτόφια τήν παραδοσιακή της βαρβαρότητα καί τήν τρέφει μέ τό λίπασμα τοῦ κεμαλισμοῦ. Ἐκεῖνοι πού πρέπει τώρα ν' ἀκουστοῦνε εἶναι οἱ φονταμενταλιστές τῆς Ε/Τ προσέγγισης, οἱ ὀπαδοί τῆς εὐρωπαϊκῆς πορείας τῆς Τουρκίας ('ντάξει, ὅλα καλά;...), οἱ θεωρητικοί τῆς «συγγένειας» τοῦ ἑλληνισμοῦ μέ τήν ἀσιατική ὀρδή ἤ οἱ κρετίνοι πού βιάζονται νά μιλήσουν κάθε φορά γιά «τούς φανατικούς τῶν δύο πλευρῶν» - ἄραγε τώρα θά μιλήσουν καί γιά τούς φανατικούς μεταξύ τῶν... Προτεσταντῶν;

Ἄ, νά μήν περάσει ἀπαρατήρητη καί ἡ βρωμιά τοῦ διεθνοῦς Τύπου, πού ἔσπευσε νά βρεῖ «ἰσλαμικά» κίνητρα καί τήν τούρκικη «Χεζμπολά» στή φονική πράξη, χωρίς φυσικά καμμία ὑπενθύμιση γιά τό γεγονός ὅτι ἡ συγκεκριμένη ὀργάνωση ἦταν ἀποδεδειγμένα παρακρατικός βραχίονας κατά τῶν Κούρδων. Λέγε - λέγε, ὅλο καί κάτι σέ «σύγκρουση πολιτισμῶν» καί«θρησκευτικό φανατισμό» θά πιάσει τόπο.

Τέλος, ἄν σᾶς φαίνεται μακρινή αὐτή ἡ καννιβαλική φανατίλα, διαβάστε στή σελίδα 5 κάποια δικά μας νέα...

ΠΕΡΙ ΟΝΟΥ ΣΚΙΑΣ

Προχθές, 21/4/07, 40ή ἐπέτειο τῆς Χούντας, κάποιοι νεολαῖοι τοῦ Συνασπισμοῦ προσπάθησαν νά κρεμάσουν ἀπό τό κεντρικό Ἡρῶο τῆς Κομοτηνῆς ἕνα μαῦρο πανώ μέ σύνθημα κατά τοῦ μνημείου αὐτοῦ τῆς δικτατορίας. Ἡ Ἀστυνομία τούς προειδοποίησε νά μήν τό βάλουν στό Ἡρῶο γιατί θά συλληφθοῦν, ἐκεῖνοι ἐπέμειναν καί καθώς ἐπενέβησαν τά... ΜΑΤ (!!!) ἕνας νεαρός χρειάστηκε 2 ράμματα στό κεφάλι. Πάντως, καθώς πολύς λόγος ἔγινε πιά γιά τήν (ἀνύπαρκτη) πολιτική σημασία καί αἰσθητική ἀπαξία τοῦ Ἡρώου (αὐτό, πιά, στήν Ἑλλάδα!...), **δέν** θά ἐπιχειρηματολογήσουμε περί ὄνου σκιᾶς (μή ξεχνᾶμε καί τήν θρακική - Ἀβδηρίτικη καταγωγή τῆς φράσης). Κάποιοι ἐνδεχομένως νά πλέκουν ἔτσι τήν πολιτικοαγωνιστική τους προῖκα, ἐμᾶς πάντως οὐδόλως μᾶς ἐνδιαφέρει.

Ὁ Ν. Ἐγγονόπουλος στήν Κομοτηνή

Μέ μεγάλη ἐπιτυχία ὀργανώθηκε ἀπό τόν «*Ἀντιφωνητή*» καί τόν Δῆμο Κομοτηνῆς στίς 17 Ἀπριλίου ἡ ἐκδήλωση γιά τά 100 χρόνια ἀπό τή γέννηση τοῦ Ν. Ἐγγονόπουλου. Μπροστά σέ ἕνα κοινό ἄνω τῶν 100 ἀτόμων ἐγκαινιάστηκε ἡ σχετική ἔκθεση τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Βιβλίου, μέ τίς εἰσηγήσεις τῆς Σύνης Ἀναστασιάδη καί τοῦ Δημήτρη Κοσμόπουλου. Ἡ ἔκθεση διατηρήθηκε μέχρι τήν Κυριακή 22/4 καί τήν ἐπισκέφθηκαν ὄχι μόνο μεμονωμένοι πολίτες τῆς Κομοτηνῆς μά καί τρία σχολεῖα τῆς πόλης (2ο - 3ο Λύκειο, 2ο ΕΠΑΛ), φέρνοντας ἔτσι σέ μία ἐπαφή τή νεολαία μέ ἕναν ἀπό τούς μεγάλους Ἕλληνες πού ὀφείλει νά γνωρίζει καί νά μνημονεύει.

Στήν τελετή τῶν ἐγκαινίων προλόγισαν ἡ ἀντιδήμαρχος πολιτισμοῦ κ. **Μάγδα Γιαμουστάρη** καί ὁ διευθυντής τοῦ «Α» **Κώστας Καραΐσκος**, δίνοντας τό στῖγμα τοῦ ὀργανωτικοῦ σκεπτικοῦ καί ὑπογραμμίζοντας τήν ὀφειλή τῆς πατρίδας μας ἔναντι τοῦ μεγάλου Ἕλληνα καλλιτέχνη. Κατόπιν ὁ ποιητής καί δοκιμιογράφος **Δημήτρης Κοσμόπουλος** (πού ἦρθε στή Θράκη γιά λίγες ὧρες μόνο γιά τήν ἐκδήλωση) παρουσίασε τόν ρηξικέλευθο λόγο τοῦ Ἐγγονόπουλου, ἔτσι ὅπως αὐτός ἀναδύεται μέσα ἀπό τά γραφτά του. Τέλος, ἡ Ἀλεξανδρουπολίτισσα ζωγράφος **Σύνη Ἀναστασιάδη**, μέ τόν γνωστό περιεκτικό καί λακωνικό της λόγο μίλησε γιά τόν ζωγράφο Νίκο Ἐγγονόπουλο, χρησιμοποιώντας ὡς ἀφορμή τόσο τήν γνωστή του «Αὐτοπροσωπογραφία», ὅσο καί τόν λόγο τοῦ ποιητῆ Ἕκτορος Κακναβάτου.

Ὁ Δημήτρης Κοσμόπουλος ἀναφέρθηκε στήν ἀπολυτοποιημένη «αἰσθητική» ἀνάγνωση τῶν καιρῶν μας, πού θέλει τήν ποίηση τοῦ Ν.Ε. νά ἐξαντλεῖται στίς γραμματολογικές προφάνειες, ἀποφεύγοντας ν' ἀναμετρηθεῖ μέ τήν παλίμψηστη ὕλη πού στοιχειώνει στόν κόσμο τοῦ ἐγγονοπουλικοῦ μοντερνισμοῦ: δηλαδή μέ τήν ἑλληνική διαχρονία ὡς ἑνιαῖο σύστημα πνευματικῶν ἀναφορῶν. Ὅ,τι ἡ ἰθύνουσα τάξη τοῦ ἐγχωρίου μεταπρατισμοῦ πάντοτε ἐξόρκιζε, αὐτό ἀδρεύει τήν ἑλληνολατρικό ὑπερρεαλισμό τοῦ Ν.Ε.: ἡ λαϊκή εὐσέβεια, ἡ βυζαντινή καί μεταβυζαντινή παράδοση, τό ἦθος τῆς τουρκοκρατούμενης ρωμηοσύνης. Κι ὅλα αὐτά δεμένα μέ τήν βαθειά γνώση τῆς εὐρωπαϊκῆς περιπέτειας. Ὁ Ἐγγονόπουλος - πιό καθαρά καί ξάστερα ἀπό ὁποιονδήποτε ἄλλον τοῦ νεοελληνικοῦ μοντερνισμοῦ - φανερώνεται κοσμοπολίτης, ἐμμένοντας στήν ἰθαγένεια ἑνός ἑλληνικοῦ τρόπου μέ οἰκουμενικά χαρακτηριστικά. Εἶναι ὁ πλέον «παραδοσιακά» μοντέρνος ποιητής μας. **Συνέχεια στή σελίδα 4**

Δηλώσεις ἄμφω...

«Ἡ ἀνάπτυξη τῆς Δεξιᾶς παρήγαγε ἕνα κῦμα ἐθνικισμοῦ καί προστατευτισμοῦ ἀπό ἄκρη σέ ἄκρη τῆς Εὐρώπης». Τάδε ἔφη στό συνέδριο τῶν Ἰταλῶν Δημοκρατῶν τῆς Ἀριστερᾶς (Φλωρεντία, 19-4-07) ὁ πανελλήνιος σοσιαλιστής ἡγέτης **Γιῶργος Παπανδρέου**, σέ μία ἐκπάγλου λογικῆς φραστική δημιουργία. Προσέξτε ἀντίληψη σχέσεως αἰτίου καί αἰτιατοῦ, θαυμάστε ἀναλυτική ἱκανότητα καί διάκριση ἀποχρώσεων, φανταστεῖτε ἐντέλει τί θά ἐπρόκειτο νά συμβεῖ ἄν κάποτε κυβερνοῦσε τή χώρα ὁ φορέας αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου...

«Νά ἀνεχθοῦμε τίς ἄλλες ἀπόψεις, νά σεβαστοῦμε τίς διαφορετικές προσεγγίσεις, νά χτίσουμε γέφυρες...» Αὐτή δέν εἶναι δήλωση κάποιου ἀνθρωπιστικοῦ ὀργανισμοῦ ἤ κάποιας ἐπιστημόνισσας ἀπό τήν ἐπιδοτούμενη παρέα Φραγκουδάκη ἀλλά τοῦ ὑπουργοῦ **Ἄμυνας** (;;;) τῆς χώρας, **Β. Μεϊμαράκη** (τήν ἀμόλυσε στή σύνοδο τῶν ΑΓΕΕΘΑ τῶν χωρῶν-μελῶν τοῦ ΝΑΤΟ στή Θεσσαλονίκη). Ἀναρωτιέται κανείς, ἔχει μείνει τίποτε ἀπό ἀνδρική ἀρετή καί ἐθνική αὐτοπεποίθηση σ' αὐτήν τήν «δεξιά» παράταξη πού παριστάνει ὅτι κυβερνάει; Ἤ πῆραν ὅλοι γραμμή πῶς μόνη ἐλπίδα νά μή χάσουν τήν κουτάλα εἶναι τ' ὁλοήμερο κομποσκοίνι μέ τήν πολυπολιτισμική μπουρδολογία;

Κάμερες παρακολούθησης: Μια γεύση κρατικής αναποτελεσματικότητας…

Η βία που ξέσπασε μεταξύ οπαδών αθλητικών συλλόγων με αποκορύφωμα τη δολοφονία ενός νέου, επανέφερε στο προσκήνιο, μέσω της ανάγκης για πάταξη των παράνομων ενεργειών, την τοποθέτηση και λειτουργία καμερών παρακολούθησης σε αθλητικούς χώρους αλλά και όχι μόνο. Για το θέμα ακούστηκαν τόσο οι φωνές των υπέρμαχων όσο και των επικριτών των καμερών. Πρόκειται αναμφίβολα για ζήτημα πολύπλοκο, με κρίσιμα σημεία που χρειάζονται προσοχή.

Καταρχάς η λειτουργία των καμερών δεν είναι καινούριο ζήτημα. Σε ό,τι αφορά τη χρήση τους από το κράτος και τους φορείς του, την ζήσαμε έντονα κυρίως κατά την Ολυμπιάδα του 2004 στην Αθήνα, με το Ζέπελιν να «εποπτεύει» τα πάντα από ψηλά, αλλά και νωρίτερα, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις κάμερες για τον έλεγχο της ταχύτητας στα οδικά δίκτυα. Σε ό,τι αφορά πάλι τη χρήση τους από ιδιώτες, τη ζούμε καθημερινά στις τράπεζες, στα σούπερ μάρκετ, γενικότερα στα εμπορικά καταστήματα, που επιδιώκουν την προστασία των περιουσιακών τους στοιχείων από κλοπή.

Αν επιχειρήσουμε έναν έλεγχο των διαθέσεών μας απέναντι στις περιπτώσεις που οι κάμερες χρησιμοποιούνται από το κράτος ή από τους ιδιώτες, θα βρεθούμε μπροστά στο εξής παράδοξο: η χρήση καμερών από ιδιώτες στον χώρο τους συνήθως δεν μας ενοχλεί. Σπανίως θα κατακρίνει κανείς έναν καταστηματάρχη που προσπαθεί να διαφυλάξει με τον τρόπο αυτό την περιουσία του. Αντίθετα, η χρήση καμερών από το κράτος προκαλεί έντονες ενστάσεις και ανησυχίες.

Το γεγονός αυτό, όσο κι αν φαίνεται παράδοξο, έχει την εξήγησή του: τον ιδιώτη που βιντεοσκοπεί το κατάστημά του τον δικαιολογούμε και δεν τον φοβόμαστε, για τον πρόσθετο λόγο πως μέχρι τώρα δεν έχουν γίνει γνωστές περιπτώσεις καταχρηστικής χρήσης των καμερών από ιδιώτες, προκειμένου, για παράδειγμα, να συλλέξουν έτσι προσωπικά δεδομένα πελατών για εμπορικούς λόγους ή να απομονώσουν κάποιες μας στιγμές για εκβιαστικούς λόγους ή να ενεργήσουν με οποιονδήποτε άλλο τρόπο θεωρούμε πως ενέχει κίνδυνο για την προσωπικότητά μας.

Το κράτος από την άλλη μεριά, για λόγους ακόμη κι αντιφατικούς μεταξύ τους, δεν έχει κατορθώσει μέχρι στιγμής να μας πείσει για την αναγκαιότητα της χρήσης καμερών, κι αυτό γιατί είτε τις χρησιμοποιεί είτε όχι, πάντα κάτι φαίνεται να μην λειτουργεί σωστά, αφήνοντάς μας μια γεύση αναποτελεσματικότητας, άρα και μη αναγκαιότητας. Ας εξετάσουμε συγκεκριμένες περιπτώσεις, ξεκινώντας απ' αυτές που ήδη σημειώσαμε: πρώτα-πρώτα, κατά τη διάρκεια της Ολυμπιάδας χρησιμοποιήθηκε πλήθος κάμερες που κατέγραφαν τις κινήσεις μας. Είναι γεγονός ότι δεν σημειώθηκε κάποιο «εγκληματικό» περιστατικό. Το θέμα ωστόσο είναι κατά πόσον αυτό οφείλεται στη συμβολή των καμερών, κι αυτό γιατί ελάχιστοι πολίτες έχουν πειστεί πως η παρουσία τους ήταν όντως απαραίτητη. Οι περισσότεροι θεωρούν, και μάλλον όχι άδικα, πως η λειτουργία του όλου κυκλώματος δεν ήταν παρά ένα ακόμη αντίτιμο που πλήρωσε η χώρα μας στις διάφορες εταιρίες του εξωτερικού και στις χώρες τους για την ανάθεση της Ολυμπιάδας, καθότι, ως γνωστόν, τα πάντα έχουν κι ένα τίμημα. Υπάρχει η πεποίθηση λοιπόν πως το «κύκλωμα» των καμερών δεν εξυπηρέτησε κάποια πραγματική ανάγκη.

Ας εξετάσουμε τώρα τη λειτουργία των καμερών στα οδικά δίκτυα. Εκεί, για ένα διάστημα, οι κάμερες, που τοποθετήθηκαν κυρίως απ' τους Δήμους, κατέγραφαν την ταχύτητα των αυτοκινήτων μέσα σε οικισμούς και σε περίπτωση υπέρβασης του ορίου ταχύτητας στελνόταν στους παραβάτες το πρόστιμο. Την χρήση των καμερών σ' αυτήν την περίπτωση δεν θα την χαρακτήριζε κανείς αρνητική, αν και υπήρχαν αμφιλεγόμενα σημεία, όπως, για παράδειγμα, τ' ότι κανείς δεν μπορούσε να 'ναι σίγουρος πως ο ιδιοκτήτης ενός οχήματος ήταν και ο οδηγός του. Ωστόσο η λειτουργία των καμερών δεν αποδείχτηκε αποτελεσματική ούτε στην περίπτωση αυτή: λίγο οι αμφιβολίες που σημειώθηκαν παραπάνω, λίγο η δυσαρέσκεια όλων μας από τα πρόστιμα, καθώς στη συντριπτική μας πλειοψηφία συνεχίζουμε να κινούμαστε με υψηλές ταχύτητες καί μέσα σε οικισμούς, λίγο το προεκλογικό κόστος από τη μεριά των κυβερνώντων, λίγο η συζήτηση περί παράνομης καταγραφής των προσωπικών μας δεδομένων, το μέτρο ατόνησε και τη στιγμή αυτή οι περισσότερες κάμερες που τοποθετήθηκαν απ' τους Δήμους έχουν περιπέσει σε αχρηστία.

Ερχόμαστε έπειτα στο θέμα των αθλητικών χώρων, που έδωσε και το έναυσμα για τη συζήτηση αυτή. Εδώ, η πολιτεία δεν είχε μέχρι στιγμής εγκαταστήσει κάμερες. Ωστόσο πάντα υπήρχαν στα γήπεδα οι κάμερες των τηλεοπτικών σταθμών. Όποτε ξεσπούσαν επεισόδια, οι κάμερες τα κατέγραφαν , τα πρόσωπα των δραστών φαίνονταν ολοκάθαρα, αλλά εντοπισμός και σύλληψή τους, σε συνδυασμό με την παραδειγματική τους τιμωρία, δεν σημειωνόταν ποτέ. Γιατί άραγε; Ελλείψει επαρκούς νομοθετικού πλαισίου; Ή ελλείψει βούλησης, ιδιαίτερα πολιτικής; Οι περισσότεροι πολίτες είναι πεπεισμένοι για το δεύτερο.

Αν κοντά στην αναποτελεσματικότητα των καμερών προστεθούν οι φόβοι για εκμετάλλευση ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων των πολιτών, τότε η αξιοπιστία τους κλονίζεται ακόμη περισσότερο. Για να 'μαστε όμως δίκαιοι οφείλουμε να σημειώσουμε πως τις περισσότερες φορές που γίνεται χρήση των προσωπικών μας δεδομένων, δεν γίνεται από στοιχεία προερχόμενα από κάμερες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι διάφορες εμπορικές εταιρίες, που κυρίως διά της τηλεφωνικής οδού επικοινωνούν μαζί μας και σκιαγραφούν μέσω «ερευνών αγοράς» το καταναλωτικό μας – και όχι μόνο – προφίλ, αξιοποιώντας το έπειτα για την προώθηση των προϊόντων τους, η οποία συχνά συμβαίνει με ενοχλητικά τηλεφωνήματα τις πλέον ακατάλληλες ώρες αλλά και με μεθόδους απάτης (π.χ. κερδίσατε «δωρεάν» έντεκα ηλεκτρικές μικροσυσκευές, τις οποίες θα γνωρίσετε τηλεφωνώντας σε γραμμή υψηλής χρέωσης, κι αφού τις γνωρίσετε παραμένοντας για ώρα στη γραμμή, θα σας σκάσουμε και το παραμύθι ότι η «δωρεάν προσφορά» ισχύει εφόσον εγγραφείτε συνδρομητές στην τάδε εταιρία κινητής τηλεφωνίας!).

Αν λοιπόν θέλει κανείς να μας «φακελώσει», η κάμερα δεν του χρειάζεται απαραιτήτως. Εύλογα συνεπώς γεννιέται η απορία γιατί να φοβόμαστε τις κάμερες, εάν διαδραματίζουν ρόλο αποτρεπτικό του εγκλήματος. Εάν δηλαδή δεν συνιστούν το βασικό όργανο «φακελώματός» μας, παρά καταγράφουν τις παρανομίες αποτρέποντάς τες, θα 'πρεπε να λογίζονται σύμμαχος κάθε νομοταγούς πολίτη, που δεν έχει να φοβηθεί και να κρύψει τίποτα, αφού δεν κάνει και τίποτα το παράνομο. Γι' αυτό και βλέπουμε, για παράδειγμα, ότι στα προτεινόμενα μέτρα για τοποθέτηση καμερών στα γήπεδα, ασχέτως του πόσο αποτελεσματικά θ' αποδειχτούν αυτά, δεν φαίνεται να διαφωνεί κανείς. Γι' αυτό άλλωστε, όπως σημειώσαμε και νωρίτερα, κανείς δεν ενοχλείται απ' τους ιδιώτες που προστατεύουν με κάμερες τις περιουσίες τους. Από την άλλη όμως μεριά, αν υπάρχουν βάσιμοι φόβοι πως οι κάμερες δεν είναι και τόσο αθώες, θα πρέπει οι φόβοι αυτοί να εξεταστούν διεξοδικά. Και θα πρέπει φυσικά να εκτιμηθεί η συνολική παρουσία τους, καθώς και το αν χρησιμοποιούνται για τους λόγους κοινής ωφέλειας που επικαλούνται οι εκάστοτε αρχές όταν επιδιώκουν την εγκατάστασή τους, ή αν οι λόγοι αυτοί παραμένουν ένα απλό πρόσχημα προκειμένου οι κάμερες να χρησιμοποιηθούν απ' την κάθε εξουσία ως μέσο περιορισμού των ελευθεριών και χειραγώγησης των πολιτών.

Γιάννης Στρούμπας

*ΠΛΗΓΩΜΕΝΟΙ ΝΕΚΡΟΙ**

«Αγάπη μου, ήρθες έτοιμη στη ζωή μου
σαν παπαρούνα και σαν αντάρτισσα»
Πάμπλο Νερούντα

Του Ηλία Σιαμέλα

Αγάπη, «Από πολύ καιρό σε ξέρει η γη ετούτη». Εδώ, σε τούτο το μικρό χωριό, όπου ακόμα ζει η αθώα αγάπη των κατοίκων του, εδώ, ανοίξαμε το μνήμα σου με τα ματωμένα δάχτυλα των χεριών μας. Εδώ όλοι μαζί, κάτω από το ανελέητο κενό, χύσαμε ποταμούς τα δάκρια και πικρανθούς απλώσαμε στο ραγισμένο χώμα.

Αγάπη, ήθελα να ενταφιαστείς εδώ, σ' αυτό το φτωχό Νεκροταφείο, μακριά από τα παραταγμένα μνήματα, εκεί στα νεκροστάσια της δουλόφρονης Αθήνας.

Αγάπη, σε έφερα εδώ, για να δροσίζει ο βοριάς το άγιο πρόσωπό σου, καθώς τα βράδια θα ροβολάει από το Λιμποβίσι*, φορτωμένος με τα καθάρια μύρα των Μαινάλιων έλατων και τους βραχογέννητους ήχους της Κλέφτικης Ελευθερίας.

Αγάπη, σε έφερα εδώ, για να βλέπω τα πρωινά, να χρυσολούζουν το μνήμα σου οι ζωντανές αχτίνες του ήλιου, σα θα κρυφοβγαίνουν απ' τ' ανυπόταχτα βουνά της Αρκαδίας.

Αγάπη, σε έφερα εδώ για ν' ακούς τις ατέλειωτες νύχτες το θρόισμα απ' το αγαπημένο σου ποτάμι, τον θεϊκό Λούσιο, σα θα κυλάει τα βαθύχρωμα νερά του, δίπλα στους μπαρουτόμυλους της Δημητσάνας.

Αγάπη, σε έφερα εδώ για να βλέπω όταν το μαύρο σύννεφο θα ξαγναντάει απ' την Καρύταινα και θα αστραποβροντάει στην κορφή του Λύκαιου, για να ρίξει την αιθεροπλασμένη βροχή του πάνω στα ειδυλλιακά τοπία της Αρκαδίας. Κι όταν αργότερα σα θα μουλιάζει η γη και το νερό θ' αγγίζει το σεπτό σου λείψανο, κι όσο θ' ανοίγουν οι κρουνοί του ουρανού και θ' αρχίζει να σχηματίζεται το κελαριστό ρυάκι, μέσα του θα κουβαλάει κάποια μόρια απ' το άρωμα της ψυχής σου, για να τα οδηγήσει στον ιερό Αλφειό κι αυτός με τη σειρά του να τα πάει, με τη βοήθεια της Αρέθουσας, πέρα μακριά στη θάλασσα του Ιόνιου κι ακόμη παραπέρα, στις φουρτουνιασμένες θάλασσες, όπου ακόμα δέρνεται η ψυχή μου.

Εκεί, σα θα βρυχάται ο ωκεανός και θα σκαμπανεβάζει το καράβι μου, θα βλέπω βαθιά μέσα στην αιματόχρωμη γραμμή των οριζόντων, τον ήλιο της ψυχής σου. Εκεί στην κουπαστή της πλώρης θα αλαφρογέρνω το κεφάλι μου και με τον εξάντα του καπετάνιου, θα φέρνω τα θλιμμένα χρυσοπράσινα μάτια σου μέσα στον χάρτη της καρδιάς μου.

Αγάπη, είμαστε άτυχοι. Ζήσαμε σε μια ξεφτιλισμένη χώρα, ανάμεσα σε πορνεμένους πολιτικούς και κολασμένους εργοδότες λεηλάτες. Έζησες κι εσύ μαζί μου το δράμα των εκατοντάδων συναδέλφων μου Ασυρματιστών, όταν το ναζιστικό καθεστώς της Αθήνας με επικεφαλής τον αρχιδιάβολο Σημίτη, μέσα σε μια νύχτα κατάργησε την ειδικότητά μας και μας πέταξε στο δρόμο.

Ήταν τότε, που στις πρώτες δυσκολίες, ορθώθηκες εσύ, η λεπτή ψυχούλα, και πήγες να δουλέψεις κάτω από απάνθρωπες συνθήκες και εξαντλητικά ωράρια. Όπως ήταν φυσικό, όλες αυτές οι κακουχίες και οι δυσβάσταχτες στενοχώριες έφθειραν την υγεία σου.

Έτσι, σε κάποια στιγμή βρέθηκες στα κρεματόρια του «Ευαγγελισμού» για θεραπεία. Εκεί σε παρέλαβε το σύστημα, για να σε παραδώσει βορρά στα χέρια των καρτέλ των φαρμακευτικών εταιρειών. Εκεί εκχύσανε μέσα στο γλυκό σου αίμα, τα τοξικά τους δηλητήρια. Όμως δεν ήταν μόνο αυτό.

Εκεί, γνωρίσαμε το στόμα του φιδιού της ναζιστικής εξουσίας. Εκεί είδαμε το σκουληκοφαγωμένο «Σύστημα Υγείας». Είδαμε τους μαύρους σφετεριστές της διαθήκης του μεγάλου ευεργέτη Ιωάννη Πατέρα, που ήθελε μια ανθρώπινη μεταχείριση για τους θαλασσοδαρμένους Ναυτικούς και τα μέλη των οικογενειών τους. Εκεί είδαμε τους μπράβους να «φυλάνε» άδεια κρεβάτια στον 10ο όροφο για τους αξιωματούχους του συστήματος και τους πολιτικούς φίλους τους. Είδαμε ανάλγητους γιατρούς να σε βάζουν για θεραπεία με ορούς, πάνω σε μια ξύλινη καρέκλα, την ώρα που τα αιμοπετάλια σου ήσαν 5000, αντί για 150.000-400.000, που είναι η φυσιολογική τιμή. Τα ράντζα αποσύρθηκαν γιατί, όπως ακούσαμε, θα ερχότανε για ολιγόωρη θεραπεία γνωστός φωνακλάς μεγαλοδημοσιογράφος. Έτσι σου έκαναν «εισαγωγή» στο Νοσοκομείο πάνω σε φορείο! Δε ζητούσαμε πολλά. Ένα κρεβάτι ή ένα ράντζο που ν' άντεχε το βάρος του πόνου σου. Όμως με 5000 χιλιάδες αιμοπετάλια, παρ' όλο που είχες καταρρεύσει, οι γιατροί μας είπαν να σε πάμε στο σπίτι! Όταν πήγα στη γραμματέα του διοικητή και μετά τη φασαρία που έκανα, έγινε «εισαγωγή» όχι σε κρεβάτι ή ράντζο, αλλά σε φορείο! Μας είπαν να βάλουμε πολιτικό μέσον. Όμως κρίναμε ότι θα ήταν καλύτερα να πεθάνουμε όρθιοι, παρά να συρθούμε στη βρώμικη τρύπα των αρουραίων. Έτσι αφού είδαμε ότι δεν θα μπορούσες να μείνεις όλη τη νύχτα στο φορείο κι ότι κινδύνευες να πέσεις και να σκοτωθείς, σε πήγαμε σχεδόν μισοπεθαμένη στο σπίτι. Θα μπορούσαμε να πάμε σε άλλο νοσοκομείο, ακόμα και σε ιδιωτικό, αλλά θέλαμε να σε παρακολουθεί ο γιατρός που χειριζόταν απ' την αρχή την πάθησή σου. Όταν μετά δυο μέρες ξαναπήγαμε στο Νοσοκομείο είδαμε να σε πετάνε, σχεδόν ετοιμοθάνατη, σ' ένα θάλαμο νοσηλείας εξωτερικών ασθενών, σ' ένα πραγματικό κέντρο διερχομένων, όπου επισκέπτες, αλβανοί, ρώσοι κι όλες οι φυλές του Ισραήλ φωνασκούσαν, γελούσαν και κουτσομπόλευαν.

Ω κόλαση, ώ συφορά, ώ σύγχρονα χιτλερικά κρεματόρια. Σε μας τους ιθαγενείς επιφύλαξες ώ ζωή, να γευθούμε την οδύνη του πειραματόζωου. Σε μας έδειξες το ανάλγητο πρόσωπο του τύραννου, την τσιμενταρισμένη όψη της εξουσίας.

Ω δοσίλογες φάτσες υπουργών, καμωμένες από ατσάλι και κοπριά! Ω έμποροι του θανάτου, που κάνετε τροφή σας τον πόνο του ετοιμοθάνατου.

Ω σταυρωμένε ουρανέ, καταφύγιο της τρομοκρατημένης ανθρωπότητας. Δείξε μας εδώ μέσα σε τούτο το μνήμα που κατασκηνώσαμε, την πρόστυχη ταλάντωση του υπόδουλου κόσμου μας. Άνοιξε Θεέ το κεφάλι μας, πριν κατρακυλήσουμε στα άγρια σκοτάδια. Σχίσε τα μαραμένα ματόφυλλά μας, να δούμε, να σκεφτούμε, να θρηνήσουμε, να επαναστατήσουμε. Κούνησε τα νεκρά χέρια μας για να προσευχηθούμε, ν' ανάψουμε το νεκρικό μας καντήλι, μήπως και λιώσει έστω ένα μόριο από τον ογκόπαγο της απάνθρωπης εξουσίας, που καταπλάκωσε τις καρδιές μας και τούτο το μνήμα μας.

Αντίο πανάκριβε κάβε μου. Αντίο αγαπημένη μου. Αντίο νόημα της ψυχής μου. Αντίο πολύθροο ποίημα μου. Αντίο της μάχης το εφτάπυργο ναυαγισμένο πλοίο μου.

Καλό σου ταξίδι Αγαπημένη μου.

* Επικήδειος θρήνος για τη γυναίκα μου, Θανούλα Σιαμέλα («Ρεσάλτο», τ. 17)

** Έρημο χωριό της Αρκαδίας, όπου υπάρχει το σπίτι του Κολοκοτρώνη.

Ἀντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Ἔντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρῆ 15, 691 00, **Κομοτηνή**
Τηλέφωνο: **25310 81537**
Τηλεομοιότυπο: **25310 81536**
Ἠλ. διεύθυνση: **karaiskk@otenet.gr**
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Ἔκδοση τοῦ σωματείου ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: **Καραΐσκος Κώστας**
Συντάσσεται ἀπό ἐπιτροπή
Ἐκτύπωση: *ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.*

Ἐτήσια συνδρομή:
Ἰδιωτῶν **25 €**
Ἐξωτερικοῦ, συλλόγων, ὀργανισμῶν, κλπ: **50 €**

Ἀριθμοί λογαριασμῶν:
EUROBANK 306-0100211038
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ἀνα-γνώσεις

ΕΟΚΑ - IRA, συμμαχία!
Στήν ***«Σημερινή»*** (18/4/07) ἡ εἴδηση γιά μιά αὐτονόητη συμπαράταξη:

«Οι Κύπριοι και Ιρλανδοί πολιτικοί κατάδικοι στις φυλακές της Αγγλίας, οργανώνουν αύριο στην Ιερά Μονή Κύκκου εκδήλωση αφιερωμένη στη μνήμη του αγωνιστή της ΕΟΚΑ Νικόλα Ιωάννου, που δολοφονήθηκε από τους Άγγλους στην προσπάθειά του να οργανώσει, μαζί με Ιρλανδούς μαχητές, απόδραση των Κυπρίων και Ιρλανδών αγωνιστών από τις αγγλικές φυλακές. Στην εκδήλωση θα παραστούν και θα χαιρετίσουν Ιρλανδοί αγωνιστές του IRA και Κύπριοι κρατούμενοι των φυλακών Αγγλίας. (...) Ο κ. Βίας Λειβαδάς καλωσόρισε τους συγκρατουμένους του Ιρλανδούς αγωνιστές, κάνοντας ιδιαίτερη μνεία στους στενούς αγωνιστικούς δεσμούς που τους συνένωσαν και την κοινή τους δράση, που κορυφώθηκε με την ιστορική απόπειρα απόδρασής τους από τις φυλακές, η οποία είχε ως αποτέλεσμα τη θυσία του αγωνιστή Νικόλα Ιωάννου. «Με χαρά και συγκίνηση βρισκόμαστε τώρα με τους πολύ αγαπητούς μας Ιρλανδούς συναγωνιστές (...) Κοινός ο αγώνας ενάντια στον ίδιο εχθρό, τον Άγγλο αποικιοκράτη, για τον ίδιο σκοπό, την ελευθερία της πατρίδας μας» ανέφερε (...) Αναφερόμενος στην κοινή ιστορική μοίρα της Κύπρου και της Ιρλανδίας, ο κ. Λειβαδάς επισήμανε πως οι Συμφωνίες της Ζυρίχης είναι πιστό αντίγραφο των συμφωνιών για την Ιρλανδία του 1922 και έγιναν με τον ίδιο ύπουλο τρόπο.
Στη δική του ομιλία, ο εκπρόσωπος των Ιρλανδών, αγωνιστής του IRA, Seamus Murphy, εξέφρασε τη μεγάλη του συγκίνηση για την παρουσία του ιδίου και των συναδέλφων του στην Κύπρο για την παρουσίαση του βιβλίου του Βία Λειβαδά. "Η Κύπρος κατέχει μια ιδιαίτερη θέση στην καρδιά μου και θυμάμαι με τρυφερότητα τους εξαίρετους συναδέλφους μου της ΕΟΚΑ, τους οποίους είχα το προνόμιο να συναντήσω στις φυλακές της Αγγλίας, κατά τη διάρκεια του ηρωικού αγώνα της ΕΟΚΑ για την απόκτηση της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας αυτού του όμορφου νησιού", είπε, μεταξύ άλλων, ο κ. Murphy...»

Ἡ ἔφοδος τῶν προσοδοθήρων
Ὁ καθ. **Θοδωρής Πελαγίδης** (09-04-07) στὸν ἱστοχῶρο ppol γιὰ τὴν ἐπιδημία τῶν καιρῶν μας, στή χώρα μας καί ὄχι μόνον:

«...Σύμφωνα με την καθηγήτρια του Γιέιλ Σούζαν Ρόουζ - Άκερμαν, διακρίνονται τέσσερις τύποι οργάνωσης και διαφθοράς της κυβέρνησης και ιδιωτικών παικτών. Όποιον συνδυασμό και να κάνει κανείς, μπορεί ίσως να βρει στοιχεία ή και ομοιότητες με τα κατά καιρούς συμπτώματα που παρουσιάζει η ελληνική περίπτωση.
I. Στην περίπτωση που το κράτος είναι ισχυρό και ανταρχικό (μη δημοκρατική πολιτεία), ο κεντρικός κλεπτοκράτης που συνήθως βρίσκεται στην κεφαλή του κράτους, οργανώνει την παραγωγή και επιβάλλει την απόσπαση του ποσού για τον εαυτό του και την ομάδα του.
II. Στην περίπτωση που το ισχυρό μέρος είναι τα ιδιωτικά προσοδοθηρικά συμφέροντα, ενώ αντιθέτως το κράτος είναι ο αδύναμος παίκτης, οι χρηματικές δωροδοκίες που πληρώνονται από τα επιμέρους συμφέροντα προς τους κάθε είδος επισήμους είναι χαμηλές και η διαφθορά υψηλή.
III. Στην περίπτωση με δύο ισχυρούς παίκτες, κράτος και ένα μεγάλο συμφέρον, τα οικονομικά οφέλη μοιράζονται συμφωνημένα.
IV. Η περίπτωση όπου υπάρχει ανεπτυγμένη, σχεδόν ανταγωνιστική αγορά διαφθοράς, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Στην περίπτωση αυτή, εκείνοι που πληρώνουν και εισπράτουν είναι πολλοί, τόσοι που στο τέλος επιβάλλουν σπειροειδώς τη διάδοση της «πρακτικής» αυτής. Είναι φυσικό και λογικό στην περίπτωση αυτή να έχουμε αποκέντρωση και πλήθος συναλλασσόμενων στην «αγορά» της διαφθοράς.
Αν και η γραφειοκρατία και τα κατώτερα κλιμάκια μιας κυβέρνησης συμμετέχουν ενεργά στην περίπτωση αυτή (εξαρτάται και από τον τύπο της κυβέρνησης βέβαια...), δεν αποκλείεται η αγορά της «οικονομικής διαφθοράς» που κινητοποιεί τους προσοδοθήρες, να είναι τελικά πιο κλειστή, και το κράτος τελικά να είναι όμηρος ακόμη και μιας (κομματικοκρατικής) μαφίας. Η νοοτροπία και η ιδεολογία της λεηλασίας του πλούτου των άλλων είναι πάντως κοινή ανάμεσα σε αυτούς οι οποίοι έχουν διαλέξει ως επάγγελμα τους το κυνήγι του πλούτου που έχουν παράξει άλλοι. Στις ανεπτυγμένες κοινωνίες, το ισχυρό κράτος είτε κεντρικά είτε αποκεντρωμένα, περιορίζει σίγουρα τους τύπους οικονομικής διαφθοράς που παρατηρούνται στον ανωτέρω πίνακα, τύπους που αφορούν περισσότερο υπανάπτυκτες κοινωνίες. Στις πλούσιες κοινωνίες συνήθως το πρόβλημα εντοπίζεται στη σφαίρα της πολιτικής και κυρίως στη χρηματοδότηση των κομμάτων...»

Ἀπό τόν 10ο ὄροφο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
Ὁ **Νίκος Ξυδάκης** στήν ***«Καθημερινή»*** (22-4) καί ἀπό ἕνα θεωρεῖο διαφορετικό:

«Πόσες φορές έχει την ευκαιρία ο κάτοικος της Αθήνας να δει την πόλη από ψηλά; Ελάχιστες. (...) Δεν έχει πολλά ψηλά κτίρια, τέτοια που να διευκολύνουν τον αστό να δει την πόλη όλη, έστω μεγάλο μέρος της. (...) Δειλινό. Είπαμε, ο Υμηττός, ιώδης, με επίστεψη κεραιών, και χαρακιά πορτοκαλί μοντέρνα τον περιφερειακό, κι αριστερά και πίσω ώς τα βάθη τα Μεσόγεια. Το πιο έντονο τοπόσημο εδώ, το Χίλτον, μες στα μάτια σου, κι ακολουθούν ένα ένα, η Εθνική Πινακοθήκη, το Ιδρυμα Ερευνών (η μοντέρνα Αθήνα η μεταπολεμική), το Καλλιμάρμαρο που ξεπροβάλλει (η ρομαντική και νεοκλασική), οι λόφοι (η παντοτινή), και καθώς σκανάρεις προς τα δεξιά, στην άκρη, το μέγα σήμα, το αλλόκοτο, το ρίγος: η Ακρόπολη φωτισμένη· με αυτήν κλείνει το πανοραμίκ και εκεί καταλήγει το βλέμμα όσες φορές κι αν κοιτάξεις, είναι ο ομφαλός (...)
Με κομμένη την ανάσα μπαίνεις μέσα, συμμαζεύεις το βλέμμα ντροπιασμένος. Ποιος σκέφτεται αυτή τη θέα, από εδώ; Ασφαλώς όχι οι κάτοικοι των θαλάμων του ορόφου 10. Οχι. Οι κάτοικοι των κρεβατιών αφήνουν το βλέμμα τους να ακουμπήσει το έξω, αλλά δεν βλέπουν θέα. Μάλλον τη ζωή τους βλέπουν, παρελθούσα και παρούσα, κάνουν απολογισμούς, ρουφάνε το διεσταλμένο παρόν σταλιά σταλιά, λογαριάζουν με διστακτικά βήματα το μέλλον, μετεωροσκοπούν χωρίς να εστιάζουν, και αποσύρουν τα μάτια απ' τον υαλοπίνακα, γιατί να, ήρθαν επισκέπτες, παιδιά και αγαπημένα εγγόνια, γιατί εφαρμόζεται άλλος ένας ορός στον φλεβοκαθετήρα, γιατί η ρουτίνα ζητάει αυτή τώρα το κουρασμένο βλέμμα. Στον δέκατο όροφο με την υπόκωφη θέα, σ' ένα μπαλκόνι που κρέμεται πάνω απ' τη ζωή, ο χρόνος αραιώνει, όλα κυλούν αργά, αιωρούνται στο χείλος όπως το φάρμακο διστάζει προτού στάξει απ' τον πλαστικό σάκο μες στο σώμα. Εδώ, η θέα ούτε λέγει ούτε κρύπτει, αλλά σημαίνει».

Μπισάρα καί δημοκρατία

Ἕνα ἀκόμη μεγάλο σκάνδαλο τοῦ ἰσραηλινοῦ ἀπαρτχάιντ μένει ἀσχολίαστο (καί περίπου ἄγνωστο) στή Δύση, ἡ ὁποία ζεῖ καί ὑπάρχει γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τή δημοκρατία. Πρόκειται γιά τόν πρόσφατο διωγμό σέ βάρος τοῦ Ἄραβα διανοούμενου καί βουλευτῆ Ἄζμι Μπισάρα, ὁ ὁποῖος ἡγεῖται τοῦ προοδευτικοῦ κόμματος Tajammo (Μπάλαντ στά ἑβραϊκά).
Μέ τήν κατηγορία τῶν «ἐπαφῶν μέ τόν ἐχθρό σέ καιρό πολέμου», οἱ ὑπηρεσίες τοῦ σιωνιστικοῦ κράτους ἑτοίμασαν ἕναν φάκελο γιά τήν περίπτωσή του καί οἱ πληροφορίες διέρευσαν μόλις ὁ Μπισάρα ξεκίνησε μιά περιοδεία του σέ ἀραβικά κράτη τῆς περιοχῆς. Στήν περίπτωση πού αὐτό δρομολογηθεῖ, ἡ βουλευτική του ἀσυλία θά ἀρθεῖ (ὅπως ἔγινε καί τό 2001 ἀλλά τότε εἶχε ἀθωωθεῖ), ἐφόσον ὅλο τό πολιτικό φάσμα δείχνει νά ὁμοφωνεῖ γιά τήν παραπομπή του. Ὁ ἴδιος ἀπό τό ἐξωτερικό δήλωσε ὅτι στά 5 τελευταῖα χρόνια νιώθει νά γέρασε κατά 50, ἀναγκασμένος νά συγχρωτίζεται μέ ἐγκληματίες πολέμου, καί ἦρθε ἡ ὥρα νά ὑλοποιήσει τήν περσινή του ἀπόφαση νά παραιτηθεῖ. Ὅμως, καθώς εἶναι προφανές ὅτι ἡ ὑπόθεση ἀφορᾶ πέρα ἀπό τόν ἴδιον καί τήν σύνολη κοινότητα τῶν Παλαιστινίων πολιτῶν τοῦ Ἰσραήλ (1.300.000 ἄνθρωποι), τό πρόβλημα εἶναι εὐρύτερο.
Ὁ Μπισάρα εἶναι χριστιανός (Μεθοδιστής) ἀπό τή Ναζαρέτ, φιλόσοφος, λογοτέχνης καί πολιτικός ἀναλυτής, πρώην κομμουνιστής (σπούδασε στό Ἀν. Βερολῖνο) καί ἐκπρόσωπος τῶν νεφροπαθῶν (1999) καί μάχεται ἀπό χρόνια γιά τήν μετατροπή τοῦ Ἰσραήλ σέ κράτος μέ ἴσα δικαιώματα γιά ὅλους τούς πολίτες του, γιά ἀναγνώριση τῆς ἀραβικῆς κοινότητας ὡς ἐθνικῆς μειονότητας καί γιά τερματισμό τῆς Κατοχῆς στά Παλαιστινιακά Ἐδάφη. Δηλώνει Ἄραβας καί ἑπομένως ἀδερφός τῶν Ἀράβων στά κράτη τῆς περιοχῆς καί ξεκαθαρίζει ὅτι δέν θά τοῦ ἐπιβάλει τό Ἰσραήλ ἐχθρικά αἰσθήματα ἐναντίον τους.
Προχθές (22/4) ὁ Μπισάρα, βλέποντας «*τούς ἀκροδεξιούς βουλευτές νά ἑτοιμάζουν γιορτή γιά τήν ἄρση τῆς ἀσυλίας καί τῶν ἄλλων προνομίων του*», προσῆλθε στήν ἰσραηλινή Πρεσβεία τοῦ Καΐρου καί ὑπέβαλε τήν παραίτησή του. Καί πάλι ἡ («μόνη τῆς Μέσης Ἀνατολῆς») δημοκρατία νίκησε...

Ὁ τρόμος τοῦ... 0,2%!

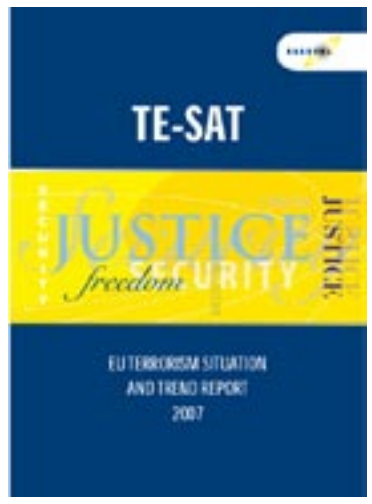

Παραπλεύρως βλέπετε τήν πρόσφατη ἀναφορά τῆς EUROPOL (Μάρτιος 2007, Ὁλλανδία) γιά τίς ἐγκληματικές πράξεις τοῦ 2006 πού χαρακτηρίστηκαν ἐπισήμως «τρομοκρατικές». Στήν κατηγορία λοιπόν αὐτή ἔχουν καταχωρηθεῖ 498 ἐνέργειες σέ 11 χῶρες τῆς Εὐρώπης. Ἀπό αὐτές πόσες λέτε ὅτι κατατάχθηκαν (ὄχι ἀπό μᾶς, ἀπό τήν EUROPOL, ἔτσι;) στήν «ἰσλαμική τρομοκρατία»; ΜΙΑ! Στίς ὑπόλοιπες κυριαρχεῖ ἡ ΕΤΑ μέ 136 (καί ἡ μοναδική θανατηφόρα), καί γενικά οἱ ἀποσχιστικές εἶναι 424 στίς 498! Ἀπό τίς 55 πράξεις τῆς Ἀριστερῆς τρομοκρατίας οἱ 25 γίνανε στήν Ἑλλάδα (καμμία ἄλλη δέν ἔγινε στή χώρα μας), 17 εἶναι ἀπροσδιόριστης προέλευσης καί μία (1!) ἀπό ἀκροδεξιούς (στήν Πολωνία). Παρά τούς εὔγλωττους ἀριθμούς, στίς 706 συνολικά συλλήψεις οἱ περισσότερες (257) εἶναι ἰσλαμιστῶν! Καταλαβαίνετε τώρα τί προπαγάνδα μᾶς μπουκώνουν καθημερινά, ἔ;

Τό Ἐκουαδόρ στόν μπολιβαριανό δρόμο πού γίνεται... λεωφόρος

Τήν περασμένη Κυριακή, 15/4/07, στό Ἐκουαδόρ ἔγινε τό δημοψήφισμα πού προκήρυξε ὁ νεοεκλεχθείς ἀριστερός πρόεδρος τῆς χώρας, Ραφαέλ Κορέα. Τό συντριπτικό ἀποτέλεσμα (80%!) ὑπέρ τῶν συνταγματικῶν ἀλλαγῶν πού εἶχαν προταθεῖ γιά ἐνίσχυση τοῦ ρόλου τοῦ Προέδρου, ἀνοίγει τόν μπολιβαριανό δρόμο γιά ἀναδιανομή τοῦ πλούτου, ρύθμιση τοῦ ἐθνικοῦ χρέους, ἀναδιαπραγμάτευση τῶν ὅρων μέ τούς ὁποίους ἐκμεταλλεύονται τά πετρελαϊκά κοιτάσματα οἱ ξένες ἑταιρεῖες καί ἔξοδο τῶν ἰθαγενῶν ἀπό τό κοινωνικό περιθώριο μετά ἀπό 500 χρόνια ἀποικιοκρατίας. Σέ μία χώρα πού ὁ ἴδιος ὁ Καμντεσί τοῦ ΔΝΤ χαρακτήριζε «*φέουδο μιᾶς αἱμομικτικῆς σχέσης τραπεζιτῶν, χορηγῶν κομμάτων καί διεφθαρμένων ὑπαλλήλων*», ὅλα αὐτά εἶναι ἐπανάσταση.

Τόν δρόμο χάραξε βέβαια πρῶτος στή γειτονική Βενεζουέλα ὁ Οὔγκο Τσάβες. Εἶναι ἄλλωστε σέ ἐξέλιξη καί ἡ προσπάθεια τοῦ τελευταίου νά θεσπίσει δικαιότερους ὅρους στίς πετρελαϊκές ἑταιρεῖες πού δραστηριοποιοῦνται στή χώρα καί νά ἀναλάβει τόν ἔλεγχο τῶν πλουσίων κοιτασμάτων τοῦ Ὀρενόκου - ἡ διορία γιά τή συμφωνία μέ τίς ξένες ἑταιρεῖες λήγει τήν Πρωτομαγιά. Καθώς μάλιστα ἡ Βενεζουέλα προχθές πλήρωσε καί τήν τελευταία δόση τοῦ χρέους της στήν Παγκόσμια Τράπεζα, παίρνει ὑπόσταση πλέον καί ἡ Τράπεζα τοῦ Νότου, μέ συμμετοχή τῆς Βενεζουέλας, Ἀργεντινῆς, Βραζιλίας, Βολιβίας καί Ἐκουαδόρ. Λογικά λοιπόν, καί καθώς κινδυνεύουν ὄχι μόνο τά ἐμπορικά/οἰκονομικά συμφέροντα τῶν ΗΠΑ μά καί τά στρατιωτικά (ἡ σύμβαση τῆς στρατιωτικῆς βάσης στή Μάντα τοῦ Ἐκουαδόρ, πού εἶναι ἡ μεγαλύτερη στήν λατινοαμερικανική ἀκτή τοῦ Εἰρηνικοῦ, λήγει τό 2009 καί ὅλα δείχνουν ὅτι δέν θά παραμείνει), ὁ κατεστημένος Τῦπος τῶν γιάνκηδων ἔχει μανιάσει. Ἕνας μακρινός ἀπόηχός του φτάνει καί στή χώρα μας ἀλλά κανείς δέν σκοτίζεται γιά τόσο «μακρινές» ὑποθέσεις...

Ἀνεπιστημιακή ρωσσομάθεια

Ὁ **Γιάννης Χουρσουλίδης** εἶναι ἕνας ἀπό τούς ὁμογενεῖς μας Ποντίους πού ἦρθαν στήν Κομοτηνή ἀπό τήν Γεωργία. Καθηγητής φιλόλογος, εἶναι ἄριστος γνώστης τῆς ρωσσικῆς γλώσσας, μάλιστα μέ διδακτορική διατριβή πάνω στό «*Περιεχόμενο τῆς κοινωνικῆς - πολιτιστικῆς ἁρμοδιότητας στή διδασκαλία τῆς ρωσσικῆς γλώσσας ὡς ξένης στούς Ἕλληνες φοιτητές - φιλολόγους*». Ἔτσι, λογικά, εἶχε προσληφθεῖ γιά κάποια ἑξάμηνα νά διδάξει ρώσσικα στό Τμῆμα Γλώσσας, Φιλολογίας καί Πολιτισμοῦ τῶν Παρευξεινίων Χωρῶν. Αὐτό συνέβη γιά 5 ἑξάμηνα τήν περίοδο 2003-2005. Μέχρι πού ἔκανε τό μοιραῖο λάθος.

Ὁ Γιάννης Χουρσουλίδης θεώρησε, γιά

Ἀπόφοιτοι τοῦ Τμήματος Παρευξεινίων στοχάζονται

κάποιον ἀδιευκρίνιστο λόγο, ὅτι ὁ σκοπός τῆς παρουσίας του στό πανεπιστημιακό αὐτό ἵδρυμα δέν ἦταν μονάχα ἡ εἴσπραξη τοῦ μισθοῦ κι ὁ ἐμπλουτισμός τοῦ βιογραφικοῦ του (ἄντε, καί ἡ ὑπερψήφιση τοῦ συγκεκριμένου πρυτανικοῦ σχήματος). Μεταφέροντας, προφανῶς, κάποια ἀρχαϊκά στερεότυπα ἀπό τήν πρώην Σοβιετική Ἕνωση, πίστεψε ὅτι οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς, πού βγαίνουν πιά καί μέ πιστοποιητικό ἐπάρκειας γιά τήν διδασκαλία τῆς γλώσσας τήν ὁποία διδάχθηκαν (ρώσσικη, τούρκικη, κτλ), θά πρέπει καί νά τήν γνωρίζουν - ἔστω καί σέ ἕναν ἐλάχιστο βαθμό*. Εἶναι δυνατόν ἀπό τούς 3 τόμους τοῦ ἐγχειριδίου τῆς ρωσσικῆς τό ὁποῖο ἀλλοῦ διδάσκεται σέ ἕναν χρόνο, νά μήν διδάσκεται ἐδῶ σέ 4 χρόνια οὔτε ὁ πρῶτος μισός; Καί τί εἴδους ἐκμάθηση γλώσσας ἐπιτυγχάνεται μονάχα μέ τήν μερική διδασκαλία ἑνός ἀλφαβηταρίου; Πῶς νά μήν καταφύγουν ὅσοι φοιτητές ὄντως ἐνδιαφέρονται στά φροντιστήρια; Ἔκανε λοιπόν μερικές παρεμβάσεις σέ συναδέλφους καί ἁρμοδίους, μέ ὅσο διακριτικότερο τρόπο γινότανε γιά νά μήν θίξει κανέναν ἀπό τούς γύρω ἄσχετους, μήπως καί ἀνέβει λιγάκι τό ἐπίπεδο, μήπως καί μάθει κάποιος ἀπό τούς φοιτητές τοῦ Τμήματος κάτι. Αὐτό ἦταν. Στό ἑπόμενο ἑξάμηνο ἔχασε τή θέση του καί ἔκτοτε ἔγινε μπαλλάκι μεταξύ τῶν διαφόρων γραφείων καί ἀποδέκτης τῶν ψεύτικων ὑποσχέσεων καί τῶν ἐσκεμμένων ἀοριστολογιῶν τοῦ πρύτανη (καί προέδρου τοῦ Τμήματος) **Κ. Σιμόπουλου**. Ἄλλωστε οἱ προσλήψεις τῶν διδασκόντων μέ τίς ἀνανεούμενες συμβάσεις γίνονται μέ λίστα ἡ ὁποία καταρτίζεται βάσει τῶν μή κατονομαζόμενων τυπικῶν προσόντων τους, ἄρα τρέχα γύρευε. Ὁ ἴδιος ὁ Γ.Χ. μᾶς δηλώνει ὅτι οἱ τρεῖς πρῶτοι τῆς λίστας ΔΕΝ ἔχουν πτυχίο ρωσσικῆς Φιλολογίας καί ὁπωσδήποτε δέν ἔχουν διδακτορικό γιά νά διδάξουν σέ ΑΕΙ. Ἐμεῖς βεβαίως δέν γνωρίζουμε οὔτε τά ὀνόματα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, οὔτε καί τά τυπικά τους προσόντα ἀλλά κρίνοντας ἀπό τήν ἐν γένει ἀξιοκρατία στό ἑλληνικό (καί εἰδικά στό Δημοκρίτειο) Πανεπιστήμιο, θεωροῦμε ὅτι κάτι δέν πληροφορήθηκε σωστά καί κάποιος θά ἀπαντήσει στό παρόν δημοσίευμα διαψεύδοντάς τον.

Πάντως παραμένει ἀδιαμφισβήτητο γεγονός, διαπιστωμένο ἀπό τίς συζητήσεις μας μέ πλῆθος φοιτητῶν τοῦ Τμήματος, ὅτι κανένας ἀποφοιτώντας δέν γνωρίζει ρώσσικα ἄν δέν πάει σέ φροντιστήριο: Ἡ Σχολή δέν τοῦ παρέχει ἀπολύτως τίποτε στόν συγκεκριμένο τομέα κι αὐτό τό γνωρίζουν ὅλοι (παλιότερα μάλιστα εἶχε γίνει καί παρέμβαση φοιτητῶν γιά τήν ἀπομάκρυνση διδάσκουσας βουλγαρικῶν λόγῳ ἀνεπάρκειας) - ἐκτός ἴσως τοῦ ἕως πρότινος προέδρου καί ἰσοβίου πρυτάνεως. Ἡ φαρσοκωμωδία συνεχίζεται καί θά συνεχίζεται ἐσαεί, καθώς δέν βλέπουμε ποιός θά εἶναι κεῖνος πού θά τήν διακόψει: Οἱ διδάσκοντες πού βολεύονται; Οἱ φοιτοῦντες πού ἐκφράζονται μέσα ἀπό κομματικῶς ἐλεγχόμενα καί λογοδοτοῦντα σχήματα; Οἱ γονεῖς πού πρῶτον ἀγνοοῦν τήν κατάσταση καί δεύτερον δέν ἔχουν τρόπο ἀντίδρασης; Τό Ὑπουργεῖο πού δέν διανοεῖται νά παρέμβη στήν αὐτοτέλεια τοῦ Πνευματικοῦ αὐτοῦ Φάρου; Ἀγαπητέ Γιάννη, ἄλλαξε ἐπάγγελμα!

* *Κάποιος ἀργότερα τοῦ ὑπέδειξε ὅτι στήν Ἑλλάδα τά πράγματα δέν κολλᾶνε στίς ἀπρόσωπες γραφειοκρατικές διαδικασίες: Πρῶτα, π.χ., παίρνεις δίπλωμα ὁδήγησης (κι εὐχαριστεῖς χαρτζιλικώνοντας ἐκπαιδευτές καί ἐξεταστές) κι ὕστερα μαθαίνεις νά ὁδηγεῖς. Κτλ κτλ...*

Ὁ Ν. Ἐγγονόπουλος στήν Κομοτηνή

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

Ὁ Κ. Καραΐσκος χαρακτήρισε τόν Ν.Ε. μορφὴ ἐμβληματικὴ: «*Ἐραστὴς τῆς μοντέρνας ἐκφραστικῆς καὶ πιστός της οἰκείας παραδόσεως, δηλωμένα ἀνθρωποκεντρικὸς καὶ γοητευμένος ἀπὸ τὴν διαχρονία τοῦ τρόπου μας, ἀριστοκρατικὰ ἀπόμακρος καὶ βαθειὰ ἀνθρώπινος, ἰδανικὸς κοσμοπολίτης καὶ περήφανος πατριώτης. Ἡ ἀνανέωση ποὺ πέτυχε γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ἔκφραση τόσο στὸ πεδίο τῆς ποιητικῆς ὅσο καὶ στὸ πεδίο τῆς εἰκαστικῆς γλώσσας εἶναι καθοριστική.* (...) *Καὶ κάτι ἔσχατο, διόλου ἄσχετο μὲ τὸν δημόσιο διάλογο τῶν ἡμερῶν γιὰ τὰ σχολικὰ βιβλία. Ὑπάρχει ἡ τάση σὲ κάποιους κύκλους ὁρισμένων βαθειὰ μπερδεμένων ἢ βαθειὰ συμπλεγματικῶν ἀνθρώπων, νὰ ἀνιχνεύουν τὸν «ἐθνοκε-ντρισμό» (κάτι σὰν πρώιμο στάδιο τοῦ ἐπάρατου ἐθνικισμοῦ) στὰ κείμενα καὶ γενικῶς στὴν πνευματικὴ παραγωγὴ τῶν μεγάλων Ἑλλήνων, ἀπὸ τοὺς Σεφέρη καὶ Ἐλύτη μέχρι τὸν Σβορῶνο ἢ τὸν Θεοδωράκη. Παρότι οἱ κήρυκες τοῦ ἐθνομηδενισμοῦ προσπαθοῦν μὲ ἀπίθανα εὑρήματα νὰ παρακάμψουν τὸν σκόπελο τοῦ Ἐγγονόπουλου, αὐτὸς ὁ τελευταῖος μὲ τὸν βίο του, μὲ τὸ ἔργο του μὰ καὶ μὲ τὶς δηλώσεις τῆς ἑλληνολατρείας του, πιστεύουμε ὅτι δίνει τὴν πιὸ ἀποστομωτικὴ ἀπάντηση στὰ φληναφήματα τῆς νεοεποχίτικης παρανάγνωσης.*»

Ὁ κόσμος πού ἐνδιαφέρθηκε γιά τήν ἔκθεση ἀπέδειξε πώς τό ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ ὑπάρχει, τό ἔναυσμα εἶναι πού συχνά λείπει. Εὐχαριστοῦμε τούς δύο προσκεκλημένους μας, ἀγαπητούς φίλους τοῦ «Α», πού πρόλαβαν νά δώσουν τήν οὐσία αὐτοῦ πού ὄφειλε νά μεταδοθεῖ. Καί, τέλος, ὀφείλουμε θερμές εὐχαριστίες στήν Πολιτιστική Κίνηση πού φιλοξένησε τήν ἔκθεση στόν θαυμάσιο χῶρο της καί συνέβαλε μέ τήν προσωπική ἐργασία τῶν μελῶν της στήν ὅλη διοργάνωση.

Σχόλια πτερόεντα

Δέν πάει πολύς καιρός πού γράφαμε γιά τήν «προσφερόμενη διέξοδο» στούς ἀγρότες τῆς Θράκης (μά καί τῆς χώρας), τήν σχετιζόμενη μέ τήν καλλιέργεια τῶν **ἐνεργειακῶν** φυτῶν. Μάλιστα διοργανώθηκε καί ἡμερίδα στήν Κομοτηνή μέ αὐτό ἀκριβῶς τό θέμα, μέ τεράστια προσέλευση, ἀπό τήν ὁποία ὅμως, ὅπως τότε γράφαμε, οἱ ἀγρότες ἔφυγαν ἀνικανοποίητοι καθώς δέν ἀπαντήθηκε τό κυριότερο ἐρώτημα: «Τί θ' ἀποδίδει;» Ἦρθε λοιπόν τώρα ἡ μελέτη τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ καί τοῦ ΙΝΑΣΟ γιά νά πεῖ τό προφανές: Ἂν δέν ὑπάρξει γενναία ἐνίσχυση (κάπου 40 εὐρώ τό στρέμμα) δέν συμφέρει. Ἄλλωστε, ὅπως καί τότε γράφαμε, ἔτσι γίνεται κι ἀλλοῦ: οἱ ἐπιδοτήσεις εἶναι κανόνας. Καί πάλι δηλαδή μιλᾶμε γιά μιά κατάσταση μέ ὁρατό χρονικό ὁρίζοντα, πού θά ἔχει νά ἀντιμετωπίσει ἀδυσώπητο διεθνή ἀνταγωνισμό, ὁ ὁποῖος μάλιστα βρίσκεται ἤδη πολύ μπροστά ἀπό μᾶς. Ἄρα; Ἄρα ἡ στροφή πρός τήν βιολογική καλλιέργεια καί τήν παραγωγή τροφίμων μέ ὀνομασία προέλευσης δείχνει νά παραμένει ἡ μόνη λύση (δύσκολη μά ἐφικτή) γιά τόν ἀγροτικό μας κόσμο.

Κατά καιρούς διατυπώνονται καί ἐντός τῶν κομματικῶν χώρων ἀπόψεις μέ ἐνδιαφέρον καί τόλμη, πού περιγράφουν τήν ἐκεῖ ἐνδημούσα ἀθλιότητα, ἴδια κι ἀπαράλλακτη στά δύο τοὐλάχιστον κόμματα ἐξουσίας. Γιά μᾶς, πού ποτέ δέν εἴχαμε τήν παραμικρή σχέση μέ ὁποιονδήποτε κομματικό χῶρο, αὐτές ἠχοῦν ἀπολύτως λογικές ἀλλά κάποιοι (κάνουν ὅτι;) ξιπάζονται. Ἀναπαράγουμε λοιπόν ἐν μέρει τήν ἐπιστολή παραίτησης τοῦ φίλου **Νίκου Λεοντῆ** ἀπό τήν διεκδίκηση τῆς προεδρίας στή ΝΟΔΕ Ξάνθης: «...*Οἱ περιχαρακώσεις, προϊόν τῆς κοντόθωρης καί πολιτικά ἀπαίδευτης προσέγγισης τῶν κομματικῶν πραγμάτων καί οἱ καθ' ὑπαγόρευση τακτικισμοί ὁρισμένων μέ ὠθοῦν στήν ἄρση τῆς ὑποψηφιότητάς μου (...) Αὐτή ἡ παράταξη δέν θά συρθεῖ στά μικρά μέτρα κάποιων πού πίστεψαν πώς γίναμε κυβέρνηση γιά νά βρακωθοῦν τά ἀβράκωτα ὀπίσθιά τους μέ γαλάζια βρακιά. Εὐχαριστῶ ὅλους ὅσους μοῦ ἔδωσαν τό δικαίωμα νά μέ ἀκούσουν. Δέν χάνουν τίποτα ὅταν ἀκοῦν. Χάνουν τά πάντα ὅταν ὑπακοῦν.*» Δυστυχῶς περίσσεψαν ὅσοι προβάρουν τά γαλάζια βρακιά τελευταίως (γιά νά μήν ποῦμε ὅτι ἀρκετοί μέχρι χθές φοροῦσαν πράσινα...). Κι ἄν θέλουμε νά πᾶμε σέ κεντρικό ἐπίπεδο, ἀρκεῖ νά θυμηθοῦμε τήν «τσογλαναρία» τοῦ Θόδωρου Πάγκαλου. Ἄνθρωποι μέ ἐπίπεδο, ἦθος καί ἀποδεδειγμένες ἱκανότητες δέν ἔχουν καμμία τύχη πιά στίς δύο δίδυμες ἀνθρωποχαβοῦζες.

Ἴσως νά πέρασε γενικά ἀπαρατήρητο, ὅμως κάποιοι φίλοι μας τά ψάχνουν αὐτά καί μᾶς τά ἐπισημαίνουν. Μιλᾶμε γιά τόν ἀποδιδόμενο **ΦΠΑ** κατά Περιφέρεια τῆς χώρας, σύμφωνα μέ ἐπίσημα στοιχεῖα πού δόθηκαν στήν δημοσιότητα προσφάτως. Ποῦ λοιπόν πιστεύετε ὅτι βρίσκεται ἡ φτωχομπινέδικη περιφέρειά μας ἀπό τῆς πλευρᾶς αὐτῆς; Μεταξύ μέσης καί κορυφῆς! Παρουσίασε τήν μεγαλύτερη ἄνοδο (30% σέ σχέση μέ πέρυσι!), τή στιγμή πού ἡ μέση ἄνοδο τῆς χώρας εἶναι 13%. Θέλετε καί ἀπόλυτους ἀριθμούς; Πληρώσαμε 9,5 δισ. εὐρώ, ὅσα περίπου καί ἡ Στερεά Ἑλλάδα (9,9 δισ.) ἤ ἡ Θεσσαλία (10,4 δισ.), ὄντας πάνω ἀπό τήν Πελοπόννησο (7,1 δισ.), πάνω κι ἀπό τήν Δυτική Ἑλλάδα (μέ τήν Πάτρα μέσα!) καί περίπου ὅσα ἡ Ἤπειρος, ἡ Δυτική Μακεδονία καί τά Ἰόνια νησιά μαζί!

Βεβαίως οἱ ἐπαγγελματίες συμπολίτες μας, πού δέν περνᾶνε μέρα χωρίς νά μάθουν γιά τίς βόλτες τοῦ ΣΔΟΕ στήν ἀγορά, τό περίμεναν κάτι τέτοιο. Ποιόν ἄλλον θά ἄρμεγαν ἄν ὄχι τά κορόιδα τοῦ Θρακιστάν; Σέ ὅλη τή χώρα ὀργιάζει ἡ παρανομία καί ἡ φοροδιαφυγή, καί μόνο ἐμεῖς στηρίζουμε ἑκόντες ἄκοντες τίς κυβερνητικές δημοσιονομικές στοχεύσεις.

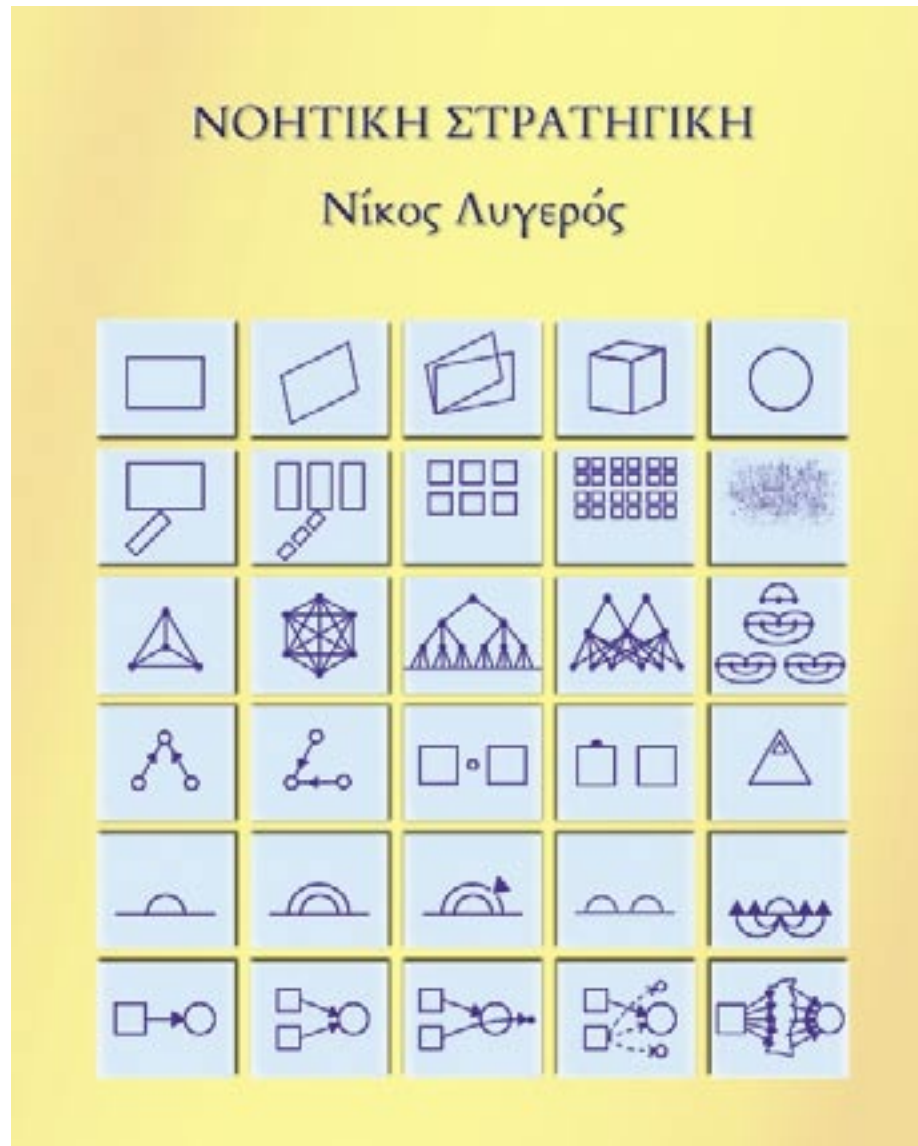

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11, Ξάνθη
τηλ. 25410 27544, τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Χριστιανοί Ὀρθόδοξοι, οἱ «στυγερότεροι ἐχθροί τῶν Τουρκομουσουλμάνων»!

Γιά τήν τουρκοφυλλάδα «Μιλλέτ» τῆς Ξάνθης καί τά κατά καιρούς δημοσιεύματά της ἔχουμε κι ἄλλοτε ἀναφερθεῖ. Ὅμως τελευταίως ἔχουν ξεπεράσει τόν ἑαυτό τους καί μέ ἀφορμή τήν ἐπαναθέρμανση τῆς πομάκικης ὑπόθεσης ἔχουν βγάλει ὅλα τά σώψυχά τους, ἔχουν ἐκθέσει ὅλο τό ἀνθελληνικό τους μένος ἐναντίον τοῦ νεότευκτου Συλλόγου Πομάκων νομοῦ Ξάνθης καί τοῦ ἐκδότη τῆς «Νατπρές», Σεμπαεδίν Καραχότζα. Καί γιά νά μήν πιστέψει κανείς ὅτι γράφουμε ὑπερβολές, παραθέτουμε κατωτέρω ἀποσπάσματα ἀπό πρόσφατα δημοσιεύματά τους:

Ὁρίστε τὸ ἐπίσημο ἀποδεικτικό στοιχεῖο τῆς διάσπασης (ἀρ. φ. 72, 5/4/07)

...Πραγματοποιήθηκε μια από τις μεγάλες ντροπές για την δημοκρατία της Ελλάδας. (...) Δηλαδή στην Ελλάδα ενώ ένας σύλλογος που έχει στην ονομασία του την λέξη «τουρκικός» θεωρείται απειλή για την δημόσια ασφάλεια, αν περιλαμβάνει λέξεις όπως «πομάκικος», «κουρδικός» ή «αρμενικός» τότε δεν αποτελεί απειλή. Πρόκειται για μια μεγάλη ντροπή για την Ελλάδα- μέλος της Ε.Ε. Είναι διασπαστική κίνηση. Δύο μέτρα και δύο σταθμά. Και η μεγαλύτερη απόδειξη της ύπαρξης στην Ελλάδα του αντιτουρκισμού με όλο του το δυναμισμό. Το γεγονός αποτελεί επίσης μια πράξη ρατσισμού από το χέρι του κράτους. Είναι μια τυπική μέθοδος που εφαρμόζεται για την διαίρεση της Τουρκομουσουλμανικής κοινότητας της Δ. Θράκης. Είναι μια προσπάθεια από την μεριά του κράτους, ώστε ανατρέχοντας δήθεν στις εθνικές ρίζες της μειονότητας μας να την διαιρέσουν και να την χωρίσουν. Με βάση τις πληροφορίες που μας ήρθαν, την οικονομική στήριξη του συλλόγου εξασφαλίζει ο γνωστός για τις αντιτουρκικές του δραστηριότητες στην περιοχή μας, Πρόδρομος Εμφιετζόγλου.

(...) Ιδού λοιπόν τα ιδρυτικά μέλη του «Πομακικοῦ» συλλόγου. Αυτοί περνάνε στην ιστορία ως η ντροπή των Τούρκων της Δυτ. Θράκης.

(Ἀκολουθοῦν τά 35 ὀνοματεπώνυμα τῶν ἱδρυτικῶν μελῶν τοῦ σωματείου)

Σεμπαετίν Καραχότζα: Η Γκουλμπεγιάζ Καραχασάν κάνει προπαγάνδα τουρκισμού (ἀρ. φ. 71, 29/3/07)

...Στο φύλλο της 25-3-07 της εφημερίδας "Το Παρόν" που έχει έδρα την Αθήνα παρουσιάστηκε μια κωμικοτραγική είδηση. Γίνεται αναφορά στην απίστευτη (!) προ 3 μηνών ανακοίνωση που έκανε δρώντας εκ μέρους των σκοτεινών δυνάμεων και με την υλική στήριξη του Εμφιετζόγλου ο Σεμπαετίν Καραχότζα στην λεγόμενη πομάκικη εφημερίδα.

Στην δε εκπομπή "Κίτρινος Τύπος" που παρουσιάζει στον ΑΝΤ1 ο Μάκης Τριανταφυλλόπουλος μαζί με τους καλεσμένους του στηρίζοντας τον μισθοφόρο του παρακράτους και του Εμφιετζόγλου, Σεμπαετίν Καραχότζα, κατηγόρησαν τους αρμόδιους του κράτους και ζήτησαν να ληφθούνε μέτρα σχετικά με το θέμα.

"Το Παρόν" είναι μια φανατική εθνικιστική γραμμή που φτάνει ως τον ρατσισμό. Και τι ενδιαφέρον, στην εφημερίδα υπάρχει ολοσέλιδη διαφήμιση της "Μηχανικής" του Εμφιετζόγλου. Δηλαδή με το πνεύμα του Εμφιετζόγλου και με την στήριξη του παρακράτους ενώθηκαν οι αντιμειονοτικές και αντιτουρκικές κλίκες και με τους Καραχότζαδες που αγόρασαν από εμάς κάνουν μια επιθετική πολιτική ενάντια στην μειονότητα.

Ας έρθουμε τώρα στους μισθοφόρους σαν τον Σεμπαετίν Καραχότζα. Αυτοί είναι άνθρωποι που τους βρίσκουμε πάντοτε και σε κάθε κοινωνία. Ο μεγάλος Τούρκος Αττίλα Ιλχάν ποιητής, συγγραφέας και διανοητής έχει κάνει την εξής ιστορική διαπίστωση: Στο τουρκικό έθνος πάντοτε υπήρχε ένα ποσοστό 10% προδοτών. Συνεπώς δεν μας εκπλήσσει που αυτοί οι καημένοι τύποι εμφανίζονται και σε μας, τους Τούρκους της Δ.Θράκης. Αυτοί κατά την διάρκεια της ιστορίας της μειονότητας πάντα υπήρχαν και θα υπάρχουν. Το κράτος κάνει την δουλειά του. Το σημαντικό είναι τι κάνουμε εμείς οι Τούρκοι. Εμείς ξέροντας όλα αυτά πρέπει να καθορίσουμε κατά τον καλύτερο τρόπο την εθνική και θρησκευτική μας στάση. Σε αυτό το θέμα πρέπει να λάβουμε κάθε είδους μέτρα. Να κάνουμε μια διαπίστωση, όχι διότι περιμένουμε να καταλάβει ο Σεμπαετίν Καραχότζα, αλλά διότι τα μυαλά κάποιων μπορεί να μπερδευτούνε. Στην θρησκεία μας δεν υπάρχει χώρος για τα καραγκιοζιλίκια και μασκαραλίκια χάριν συμφερόντων που κάνουν τύποι σαν τους Καραχοτζάδες. Στην θρησκεία μας το Ισλάμ η προδοσία προς το έθνος θεωρείται μια από τις μεγαλύτερες αμαρτίες.

Είστε σαν τα πλάσματα που ζούνε στο σκοτάδι. "όταν σας συμφέρει αναφέρεστε σε μουσουλμανική μειονότητα, και άλλοτε την αποκαλείτε ολόκληρη ως "Πομακική". Εντάξει, Τούρκοι δεν είστε, αλλά ούτε καν μουσουλμάνοι; Επιτρέπεται μήπως στο Ισλάμ να συνεργάζεστε με τους Χριστιανούς Ορθόδοξους, τους πιο στυγερούς εχθρούς στην ιστορία των ομόθρησκων αδελφών σας, να προδίδετε τους τουρκομουσουλμάνους αδερφούς σας, και να πουλάτε κινήσεις εναντίον τους; Τι είδους μουσουλμάνοι είστε; Στη θρησκεία αυτά που κάνετε λέγονται διαστροφή / ανωμαλία και προδοσία.

Στό τελευταῖο φῦλλο της ἡ ἴδια ἐφημερίδα παραθέτει τίς διαμαρτυρίες τῶν πλειονοτικῶν ἐφημερίδων τῆς Ξάνθης οἱ ὁποῖες διαμαρτυρόμενες γιά τήν ἀνοιχτή στοχοποίηση τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου μέσα ἀπό τίς σελίδες της, ζητοῦσαν τήν ἐπέμβαση τοῦ Εἰσαγγελέα. Καί ποιά εἶναι ἡ θρασσύτατη ἀπάντηση; «Προσέξτε καλά καί μή ρίχνετε λάδι στή φωτιά, γιατί ἄν ξεσηκωθεῖ αὐτός ὁ κόσμος...» (!!!) Δηλαδή ξεκάθαρα ΜΑΣ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΚΙ ΕΜΑΣ!

Ἡ γνώμη μας εἶναι ὅτι ὁ Εἰσαγγε-λέας δέν πρέπει νά ἐπέμβη γιά τά δημοσιεύματα ἀλλά γιά τόν ψευδο-μουφτή καί τό τσοῦρμο γύρω του. Νά τοῦ ἐπισημανθεῖ ὅτι ἄν ἀγγίξει ὁποιοσδήποτε μιά τρίχα μέλους τοῦ συλλόγου, θά θεωρηθεῖ ὁ ἴδιος προσωπικά ὑπεύθυνος γιά ὅσα ἐμπρηστικά λέει (π.χ. στά πρόσφατα Χάτιμ) καί πράττει παριστάνοντας τόν μουφτή (χρειάζεται κι ἄλλη ἀπόδειξη γιά τό δίκιο τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας πού τηρεῖ τόν συγκεκριμένο τρόπο ἀνάδειξης τῶν μουφτήδων; Οἱ κίνδυνοι ἄν ἀναλάβει ἡ Τουρκία διά τῶν πρακτόρων της τόν θεσμό εἶναι μπροστά μας)

Ὅσο γιά τήν «Μιλλέτ», δέν εἶναι ἀνάγκη νά κινητοποιηθεῖ ὁ Εἰσαγγελέας καί μᾶς κρεμάσουν μετά κουδούνια (γιά φίμωση τοῦ Τύπου καί τέτοιες τρίχες). Οἱ ἀμέσως θιγόμενοι φτάνουν καί περισσεύουν γιά νά ὑπερασπιστοῦν τήν τιμή καί τήν ἀξιοπρέπειά τους ὅπως κρίνουν αὐτοί καλύτερα...

Ἔτσι λοιπόν, οἱ... συνέλληνές μας μουσουλμάνοι τῆς «Μιλλέτ», σάν τόν κύριο Τζενγκίζ Ὁμέρ, μᾶς θεωροῦν τούς πιό στυγερούς ἐχθρούς τους στήν Ἱστορία! Τήν ἴδια στιγμή τό 98% τῆς τοπικῆς πλειονοτικῆς κοινωνίας ἀγνοεῖ τίς ἐξελίξεις καί δέν σκοτίζεται κἄν νά τίς πληροφορηθεῖ.

Δημοσιεύουν τά ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου, ἀναρτῶνται στά τζαμιά (ἀπό τά τσανάκια τοῦ ψευτομουφτῆ) δίκην προγραφῶν, 8 ἐκ τῶν 35 ὑποχωροῦν καί διαγράφονται ἀπό τόν σύλλογο, καί μάλιστα στέλνουν στήν ἐφημερίδα τίς παραιτήσεις τους γιά νά ἐξιλεωθοῦν! Οἱ ὑπόλοιποι ἀντέχουν τίς πιέσεις ἀπό συγγενεῖς, πεθερικά, χοτζάδες, δασκάλους, πράκτορες... Ὑπάρχει μιά μεγάλη σιωπηλή μερίδα ἁπλοῦ κόσμου πού τούς στηρίζει, οἱ ὁποῖοι ξέρουν ὅτι δέν εἶναι Τοῦρκοι ἀλλά δέν τολμοῦν νά τό ποῦνε.

Στίς 17/4 τό Δ.Σ. τοῦ συλλόγου ἔστειλε ἀπάντηση στή «Μιλλέτ», ὅπου ἔγραφε γιά «τίς ἀναλήθειες» καί «τούς προσβλητικούς χαρακτηρισμούς» δύο δημοσιευμάτων: «Ἐπανήλθατε μέ 2ο δημοσίευμά σας στό ὁποῖο δημοσιεύσατε καί τά πατρώνυμα τῶν μελῶν, σέ μιά προσπάθεια στοχοποίησης καί καλλιέργειας μίσους...» «Εἴμαστε μουσουλμάνοι καί εἴμαστε περήφανοι γι' αὐτό ἀλλά εἴμαστε παράλληλα Ἕλληνες πολίτες μέ μητρική γλῶσσα τήν πομακική. Οἱ πρόγονοί μας, οἱ παπποῦδες κι οἱ γιαγιάδες μας μᾶς δίδαξαν τήν ἱστορία καί τή γλῶσσα μας καί δέν ντρεπόμαστε νά ποῦμε ὅτι εἴμαστε Πομάκοι (...) Δέν ἔχουμε κανένα πρόβλημα μέ τό τουρκικό ἔθνος ἀλλά ὡς πολίτες ἐπιθυμοῦμε νά διασφαλισθεῖ τό δικαίωμά μας νά αὐτοπροσδιοριζόμαστε ὡς Πομάκοι μουσουλμάνοι καί ζητᾶμε ἀπό ὅλους νά σέβονται τήν καταγωγή, τήν γλῶσσα μας καί τήν ἱστορία μας, ὅπως κι ἐμεῖς τούς σεβόμαστε...». Τό κείμενο ἔκλεινε μέ τίς ὑπογραφές τῶν Ταχήρ Κόντε, Σεμπαεδίν Καραχότζα, Ἀλιέ Ἐφέντη, Χαμδή Ἐφέντη, Ἰρφάν Μεχμεταλή.

Τό ξαναγράφουμε: Ἡ διάλυση ἤ ἡ ἀδρανοποίηση τοῦ Συλλόγου θά εἶναι κυριολεκτικά καταστροφή. Ἀντιθέτως, ἡ ἑδραίωσή του θά τσακίσει τόν κεμαλοφασισμό στήν περιοχή καί ἕνας ἀέρας δημοκρατίας θά δροσίσει τίς μαραγκιασμένες ὑπάρξεις, ἀκόμη καί κεῖνες τῆς ἄλλης πλευρᾶς. Στό μέλλον τῆς ὑπόθεσης αὐτῆς ἴσως κριθεῖ τό μειονοτικό ζήτημα τῆς Θράκης καί καμμία ἀπουσία δέν εἶναι δικαιολογημένη - μετρᾶμε παρόντες!

Προεόρτια Προξενοῦν Ἀπορίες

Καθώς μπήκαμε στό τελευταῖο δωδεκάμηνο πρό τῶν ἐκλογῶν, οἱ διεργασίες πληθαίνουν. Καί δέν ἐννοοῦμε μόνο στά κόμματα ἀλλά καί σέ ἄλλους χώρους. Ἕνα τέτοιο παράδειγμα εἶναι καί ἡ πρόσφατη συνάντηση 300 ἀτόμων στόν Ἐχῖνο, στίς 5-4-07, ὅπου ἔγινε συζήτηση γιά τό σκηνικό πού θά διαμορφωθεῖ προεκλογικά μέ τίς ὑποψηφιότητες τῶν κομμάτων, τώρα πού μεταβάλλεται καί ὁ ἀριθμός τῶν μετεχόντων στά ψηφοδέλτια.

Στήν ἐν λόγῳ ἐκδήλωση λοιπόν μίλησαν ὁ γιατρός **Μπουρχάν Μπαράν** (ὑποψήφιος βουλευτής τοῦ ΠαΣοΚ Ξάνθης τό 2004), ὁ νομαρχιακός σύμβουλος τῆς Νέας Δημοκρατίας **Χατζημεμίς Τουρκές** (ΣΣ: !!!) καί ὁ... ἐπιχειρηματίας καί δημοσιογράφος **Ἀμπντουλχαλήμ Ντεντέ**. Τό πρόβλημα τῶν ὁμιλητῶν σ' αὐτήν τήν αὐθόρμητη καί διόλου προκάτ συνάντηση ἦταν τό πόσοι μουσουλμάνοι ὑποψήφιοι θά βρίσκονται σέ κάθε κομματική λίστα, ἔτσι ὥστε νά ἐξασφαλιστεῖ ἡ ἐκλογή τους. Τό συμπέρασμα ἦταν πώς πρέπει ἀπό τούς 5 ὑποψηφίους τῶν ψηφοδελτίων στίς ἐπικείμενες ἐκλογές νά ὑπάρχει μόνον ἕνας μειονοτικός (!!!), γιατί ἄν ὑπάρχει καί δεύτερος, ὅπως ἐπιβάλλει ἡ δημογραφία τοῦ νομοῦ, οἱ ψῆφοι θά διασπαστοῦν καί

δέν θά ἐκλεγεῖ κανείς στόν νομό. Μάλιστα οἱ Μπαράν καί Τουρκές δήλωσαν πώς σέ διαφορετική περίπτωση **θά ἀρνηθοῦν νά εἶναι ὑποψήφιοι*!** Κι ἄν ἡ μειονότητα (λέγε με Προξενεῖο...) **κατευθύνει τίς ψήφους της** σ' ἕνα μικρότερο κόμμα, μπορεῖ νά ἐπιτύχει τήν ἐκλογή τους ἀπό κεῖ! Τώρα ποιός θά εἶναι ὁ ξενιστής, τό ΚΚΕ ἤ ὁ ΣΥΝ, δέν ἔχει σημασία... Κάπως ἔτσι λοιπόν ὁρισμένοι συντοπίτες μας ἑτοιμάζονται γιά τή γιορτή (ἤ μήπως ἐμποροπανήγυρη;) τῆς Δημοκρατίας...

* Ὁ πρῶτος τό ἔγραψε καί στόν ΓΑΠ!

«ΝΑΤΠΡΕΣ», *Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΟΜΑΚΩΝ*

*Ἀπό τόν περασμένο Δεκέμβριο κυκλοφορεῖ τό μηνιαῖο δισέλιδο τῶν Πομάκων τῆς Θράκης, σέ ἐπιμέλεια τοῦ Σεμπαεδίν Καραχότζα. Ὅσοι φίλοι τοῦ «Α» ζητοῦν κατά καιρούς νά βοηθήσουν τή Θράκη, ἔχουν πλέον ἕναν ἀκόμη τρόπο: Νά γραφοῦν συνδρομητές στή «Νατπρές» (kepoer@yahoo.gr, τηλ. 6947125675), στηρίζοντας τήν ΜΟΝΑΔΙΚΗ πομάκικη φωνή πού μέσα σὲ σκοταδιστικές συνθῆκες (βλ. ἀνωτέρω) πασχίζει νά ὀρθοποδίσει. Κι ἐδῶ πρέπει νά ὁμολογήσουμε ὅτι ἀρκετοί φίλοι τοῦ «Ἀντιφωνητῆ» ἤδη ἀκολούθησαν τήν προτροπή μας καί γράφτηκαν στή «Νατπρές», κάνοντας τό καθῆκον τους - καί μᾶς περήφανους γιά λογαριασμό τους. Νἄναι καλά καί νἄναι σίγουροι ὅτι **ἔτσι** θά νικήσουμε!*

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΘΡΑΚΗ: ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Ἀπὸ τὶς 18 ὥς τὶς 22 Ἀπριλίου διεξήχθη μὲ μεγάλη ὀργανωτικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἐπιτυχία στὴν πόλη μας τὸ 4ο Διεθνὲς Συμπόσιο Θρακικῶν Σπουδῶν, ποὺ αὐτὴ τὴ φορὰ εἶχε ὡς κεντρικό του θέμα τὴ Βυζαντινὴ Θράκη (καθὼς τὰ προηγούμενα εἶχαν καλύψει ἄλλες περιόδους τῆς θρακικῆς Ἱστορίας). Τὸ Συμπόσιο διοργανώθηκε ἀπὸ τὸ Κέντρο Θρακικῶν Μελετῶν τοῦ Μορφωτικοῦ Ὁμίλου Κομοτηνῆς, τὸν Δῆμο τῆς πόλης, τὴν 12η Ἐφορεία Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ τὸ Ἀρχαιολογικὸ Ἰνστιτοῦτο Μακεδονικῶν καὶ Θρακικῶν Σπουδῶν, ἐνῶ ὑποστηρίχθηκε ἀπὸ τὰ Ὑπουργεῖα Πολιτισμοῦ, Ἐξωτερικῶν καὶ Μακεδονίας - Θράκης, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κέντρο Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Μνημείων.

Ἕνα πρῶτο στοιχεῖο ποὺ ὀφείλουμε νὰ ἐπισημάνουμε, εἶναι ὅτι στὴ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμποσίου, ἀκούστηκαν πολλὲς ἐνδιαφέρουσες ἀνακοινώσεις, ποὺ ἦταν ἐντεταγμένες σὲ ποικίλες θεματικὲς ἑνότητες, καλύπτοντας ὁλόκληρο τὸ φάσμα τοῦ ἱστορικοῦ βίου τῆς Βυζαντινῆς

Θράκης: διοικητικὴ καὶ στρατιωτικὴ ὀργάνωση, ἱστορικὴ γεωγραφία, μνημειακὴ τοπογραφία, ἀστικὸ περιβάλλον καὶ ἀμυντικὲς ὀχυρώσεις, οἰκονομικὴ δραστηριότητα, καθημερινὴ ζωή, θρησκευτικὸς βίος καὶ μοναχισμός, πνευματικὴ δημιουργία καὶ καλλιτεχνικὴ παράδοση. Δεύτερο ἀξιοσημείωτο στοιχεῖο - καὶ ἀπολύτως ἐνδεικτικὸ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Συμποσίου - ἦταν ἡ συμμετοχὴ σ' αὐτὸ πολλῶν γνωστῶν ὀνομάτων ἀπὸ τὸν ἐπιστημονικὸ ἀλλὰ καὶ τὸν θεολογικὸ χῶρο, καθὼς πέραν τοῦ Προέδρου τοῦ Συμποσίου Χαράλαμπου Μπακιρτζῆ καὶ τῆς ἀκαδημαϊκοῦ Ἀγγελικῆς Λαΐου, ποὺ ἐκφώνησε τὴν ἐναρκτήρια ὁμιλία (σχετικὰ μὲ τὴν ἀστικὴ καὶ ἀγροτικὴ οἰκονομία τῆς Βυζαντινῆς Θράκης), ἦταν ἀκόμη παρόντες οἱ P. Soustal, H. Maguire, R. Ousterhout, N. Ζῆκος, Κ. Πιτσάκης, A. Minchev, Δ. Κωνστάντιος, Δ. Γόνης, H. Lowry, ὁ γνωστὸς ἁγιορείτης μοναχὸς Μωυσῆς καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι. Πέραν δὲ τῶν καθαρὰ ἐπιστημονικῶν του ἐργασιῶν - ὅπως ἡ ἔκθεση πινακίδων (posters) σὲ αἴθουσα τοῦ Μορφωτικοῦ Ὁμίλου - τὸ Συμπόσιο πλαισιώθηκε καὶ ἀπὸ ἄλλες παράπλευρες δραστηριότητες ποὺ καθιστοῦν ἀκόμη πιὸ σαφὴ τὴν ἐξαιρετική του ὀργάνωση, ὅπως ἔκθεση βυζαντινῆς κεραμικῆς στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς πόλης, ἔκθεση τοῦ Βυζαντινοῦ καί Χριστιανικοῦ Μουσείου Ἀθήνας μέ τίτλο «Θράκη - Κωνσταντινούπολη: Τό ὁδοιπορικό τοῦ Γεωργίου Λαμπάκη» ἀποτελούμενη ἀπό 50 φωτογραφίες τοῦ Γ.Λ. τοῦ 1902, ἐνῶ ἔγιναν καὶ δυὸ ἐκδρομὲς σὲ βυζαντινοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους τῶν νομῶν Ροδόπης (Ἀναστασιούπολη) καὶ Ἕβρου (Κοσμοσώτειρα Φερῶν καί ρωμαϊκός τύμβος Δοξιπάρας).

Γιὰ τὴ σημασία ποὺ εἶχε ὅλο αὐτὸ τὸ γεγονὸς γιὰ τὴ Θράκη γενικὰ καὶ γιὰ τὴν πόλη μας εἰδικότερα, εἶναι νομίζω περιττὸ νὰ μιλήσουμε. Τέτοιες ἐκδηλώσεις, ποὺ νὰ ἀναδεικνύουν τόσο ἐντυπωσιακὰ καὶ πολύπλευρα τὴν ἱστορία καὶ τὴν πολιτιστικὴ κληρονομιὰ τῆς Θράκης καὶ νὰ συγκεντρώνουν καὶ τόσες ἐπιστημονικὲς προσωπικότητες ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ καὶ τὸν διεθνὴ χῶρο, δὲν συμβαίνουν δὰ καὶ κάθε μέρα. Πραγματικά, λίγες ἦταν οἱ φορὲς ποὺ εἴδαμε καλύτερα συνέδρια, τόσο σὲ ὀργανωτικὸ ὅσο καὶ σὲ καθαρὰ ἐπιστημονικὸ ἐπίπεδο, ἀκόμη καὶ στὴν Ἀθήνα ἢ στὴ Θεσσαλονίκη. Γιὰ τὴν Κομοτηνή, καλύτερα νὰ μὴν τὸ συζητᾶμε, πόσο μᾶλλον πού ἐπρόκειτο γιά μία ἐπιβεβαίωση ὅτι τό βυζαντινό παρελθόν τῆς Θράκης εἶναι ὁ μεγάλος ἀναξιοποίητος πόρος μας (θυμίζουμε ἐδῶ τήν πρό ἐτῶν πρότασή μας γιά τήν δημιουργία ἑνός ὀργανισμοῦ πού θά προωθοῦσε τήν ἀνάδειξη τοῦ βυζαντινοῦ προσώπου τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας μας). Πόλος ἕλξης λοιπὸν ἀπὸ κάθε ἄποψη, πηγὴ γνώσεων γιὰ ἕνα ἄγνωστο παρελθὸν (εἰδικὰ γιὰ τὸν μέσο ἰθαγενή), σημαντικὴ συμβολὴ στὴν ἱστορικὴ μας αὐτοσυνειδησία καὶ φυσικὰ μία ἄλλης πλέον ἐμβέλειας προβολὴ καὶ διαφήμιση τῆς πόλης μας (πέρα δηλαδὴ ἀπ' τὰ τζαμιά, τὰ στραγάλια καὶ τὰ μανουσάκεια βλακουργήματα). Πολλὰ συγχαρητήρια σὲ ὅλους τους διοργανωτὲς καὶ εἰδικὰ στὸν παπα-Δημήτρη τὸν Βασιλειάδη (πρόεδρο τοῦ Μορφωτικοῦ Ὁμίλου), ποὺ ὑπῆρξε ἡ ψυχὴ τοῦ ὅλου ἐγχειρήματος. Νὰ ἐλπίζουμε ἀλήθεια τὸ 5ο Διεθνὲς Συμπόσιο νὰ μὴν ἀργήσει πάρα πολύ;

Ν.Δ.

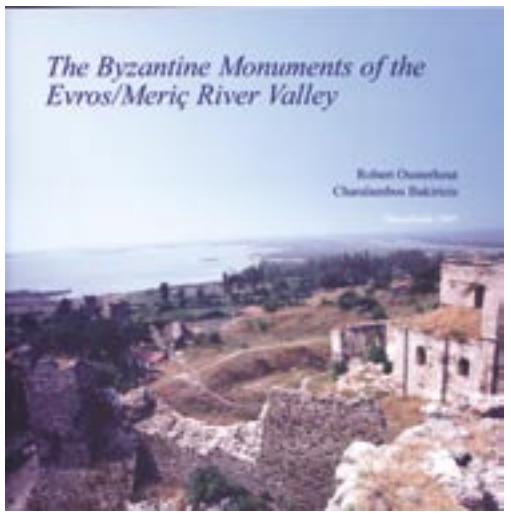

"Τά βυζαντινά μνημεῖα τῆς κοιλάδας τοῦ Ἕβρου", τῶν Χ. Μπακιρτζῆ-R. Ousterhout

Μία ἀπὸ τὶς ἀρκετὲς ἐνδιαφέρουσες ἀνακοινώσεις τοῦ Συμποσίου ἦταν καὶ ἐκείνη τοῦ ἡμετέρου **Ν. Δαπέργολα**, ποὺ εἶναι Διδάκτωρ Βυζαντινῆς Ἱστορίας τοῦ ΑΠΘ. Σᾶς παραθέτουμε κατωτέρω μιά σύντομη περίληψή της:

Προβλήματα σὲ σχέση μὲ τὴν διοικητικὴ ὀργάνωση τῆς Βυζαντινῆς Θράκης: τὸ «Θέμα Μακεδόνιας» καὶ οἱ σχετικὲς παρερμηνεῖες τῆς νεότερης ἔρευνας

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 9ου αἰ. παρατηρεῖται ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον ἱστορικὸ φαινόμενο σὲ σχέση μὲ τὸν ὅρο «Μακεδονία», ποὺ δείχνει νὰ ἀποσυνδέεται ἐντελῶς ἀπὸ τὸν μακεδονικὸ χῶρο καὶ ἐμφανίζεται πλέον μέσα στὶς βυζαντινὲς πηγὲς ὡς τοπωνυμικὸς τῆς ΝΔ Θράκης, ἐνῶ καθαρὰ θρακικὲς πόλεις ὅπως ἡ Ἀδριανούπολη, ἡ Βιζύη, τὸ Διδυμότειχο, ἡ Ὀρεστιάδα, ἡ Μοσυνούπολη καὶ τὸ Περιθεώριο ἀκόμη καὶ τὸν 13ο αἰ. κατονομάζονται ὡς «μακεδονικές». Παλαιότεροι ἱστορικοὶ ἀπέδωσαν τὸ γεγονὸς στὴν εἰσβολὴ τῶν Σλάβων κατὰ τὸν 7ο αἰ., ποὺ ὁδήγησε στὴν προσωρινὴ κατάληψη τῆς Μακεδονίας καὶ ἀνάγκασε τοὺς κατοίκους της νὰ μετοικίσουν στὴ Θράκη. Οἱ ἀπόψεις ὅμως αὐτὲς εἶναι ἀστήρικτες, καθὼς ὑπερτιμοῦν τὸν σλαβικὸ κίνδυνο, ποὺ ἦταν μὲν ὑπαρκτός, ἀλλὰ ὄχι τόσο μεγάλος. Στὴν πραγματικότητα, τὸ φαινόμενο θὰ πρέπει κυρίως νὰ ἀποδοθεῖ στὶς διοικητικὲς ἐξελίξεις τῆς ἐποχῆς: τὸν 7ο αἰ. ὅλος ὁ χῶρος ἀπὸ τὸν Νέστο ὥς τὴν Κωνσταντινούπολη ἀνήκει διοικητικὰ στὸ Θέμα Θράκης, ποὺ ὅμως τὸν 8ο αἰ. διευρύνεται ὥς τὸν Στρυμόνα. Ἀργότερα ἡ βυζαντινὴ πρακτική τῆς κατάτμησης τῶν μεγάλων Θεμάτων γιὰ στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς λόγους ὁδηγεῖ στὴν ἀπόσπαση τῆς περιοχῆς μεταξὺ Στρυμόνα καὶ Ἀδριανούπολης ποὺ ὀργανώνεται σὲ ἰδιαίτερο Θέμα μὲ τὸ ὄνομα «Μακεδονία», ἐνῶ ἀκολούθως συμβαίνει καὶ νέα διάσπαση, καθὼς στὴν Ἀνατολικὴ Μακεδονία ἱδρύεται τὸ Θέμα Στρυμόνος, καὶ ἔτσι στὸ Θέμα Μακεδονίας ἀπομένει πιὰ μόνον ὁ χῶρος ἀπὸ τὸν Νέστο ὥς τὴν περιοχὴ, περίπου, τῆς Ἀδριανούπολης. Ἐπισημαίνοντας αὐτὲς τὶς ἐξελίξεις ὁ κορυφαῖος βυζαντινολόγος Ι. Καραγιαννόπουλος διατύπωσε ὀρθὰ τὴν ἄποψη ὅτι τὸ Θέμα Μακεδονίας ὀνομάστηκε ἔτσι, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἀρχικὰ συμπεριλάμβανε καὶ τὴν περιοχὴ μεταξὺ Νέστου καὶ Στρυμόνα, ἐνῶ ἡ Ἐπαρχότης Ἰλλυρικοῦ στὴν ὁποία ἀνῆκε ὁ ὑπόλοιπος μακεδονικὸς χῶρος μετεξελίχθηκε σὲ Θέμα λίγο ἀργότερα καὶ - μιά καὶ ὁ ὅρος «Μακεδονία» ἦταν ἤδη ἐν χρήσει - ὀνομάστηκε Θέμα Θεσσαλονίκης. Ἐνῶ ὅμως πράγματι αὐτὴ μᾶλλον ὑπῆρξε ἡ βασικὴ αἰτία, πιθανότατα δὲν ἦταν καὶ ἡ μόνη. Ὁ Καραγιαννόπουλος ἔχει ἀπόλυτο δίκιο ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ Μακεδονία δὲν ἐκκενώθηκε ἀπὸ τοὺς πληθυσμούς της, σφάλλει ὅμως ὅταν ἀπορρίπτει τὸ ἐνδεχόμενο καὶ μικρότερης κλίμακας μετακινήσεων, οἱ ὁποῖες ἀντίθετα εἶναι βέβαιο ὅτι ὑπῆρξαν. Ἡ ἐγκατάσταση μιᾶς συμπαγοῦς καὶ ἐπικίνδυνης ὁμάδας Σλάβων στὸν κάτω ροῦ τοῦ Στρυμόνα καὶ ἄλλα στοιχεῖα ποὺ ἀποδεικνύουν τὴ δημογραφικὴ ἀραίωση τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας τὸν 7ο-8ο αἰ. καὶ τὸ κλῖμα ἀνασφάλειας ποὺ ὑπῆρχε ἐξαιτίας τοῦ βουλγαρικοῦ κινδύνου, καθιστοῦν βάσιμο ἐνδεχόμενο τὴ μετακίνηση ἀρκετῶν πληθυσμῶν τῆς περιοχῆς πέραν τοῦ Νέστου, ὅπου ἀποδεδειγμένα ὑπῆρχε πολὺ μεγαλύτερη ἀσφάλεια. Ὑπῆρξαν συνεπῶς πιθανότατα καὶ δημογραφικοὶ λόγοι, ἐκτὸς τῶν καθαρὰ διοικητικῶν, ποὺ ἔπαιξαν ἐπίσης τὸν ρόλο τους στὴν ὀνοματοθεσία τοῦ Θέματος Μακεδονίας. Πέραν πάντως τῆς διερεύνησης τοῦ φαινομένου καθ' αὐτό, ἡ παγίωση ἐπὶ 5 τουλάχιστον αἰῶνες τοῦ ὅρου «Μακεδονία» γιὰ μία καθαρὰ θρακικὴ περιοχὴ παρουσιάζει καὶ ἐπιπρόσθετο ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὴν ἄποψη ὅτι ὁδήγησε πολλοὺς σύγχρονους ἱστορικοὺς σὲ παρερμηνεῖες ἀρκετῶν ἀκόμη ἱστορικῶν γεγονότων (ποὺ σχετίζονται κυρίως μὲ ἐγκαταστάσεις σλαβικῶν πληθυσμῶν καὶ μὲ βουλγαρικὲς ἐπιδρομές), τὰ ὁποῖα συνδέονται μὲν ἀπὸ τὶς βυζαντινὲς πηγὲς μὲ τὴ «Μακεδονία», τεκμαίρεται ὡστόσο ὅτι ἁπλῶς ἀφοροῦν τελικὰ στὴν περιοχὴ βορείως τοῦ ὁμωνύμου Θέματος (δηλαδὴ τὴ σημερινὴ Βουλγαρία). Αὐτὲς οἱ παρερμηνεῖες στήριξαν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν παλαιότερη θεωρία περὶ τῆς δῆθεν σλαβικῆς πλημμυρίδας στὸν μακεδονικό, ἀλλὰ καὶ στὸν εὐρύτερο ἑλλαδικὸ χῶρο, θεωρία ὡστόσο πού, ὅπως ἐπισυνάγεται καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα ὑπάρχοντα ἱστορικά, ἀρχαιολογικὰ καὶ τοπωνυμικὰ δεδομένα, εἶναι στὴν πραγματικότητα ἐντελῶς ἀβάσιμη.

Ημερίδα της Ποντιακής Νεολαίας Αττικής

Την 2η Ημερίδα της διοργάνωσε η Ένωση Ποντιακής Νεολαίας Αττικής, την Κυριακή 22 Απριλίου 2007, στην Αθήνα. Μετά την περσινή επιτυχημένη εκδήλωση με ομιλητή τον καθηγητή Κωνσταντίνο Φωτιάδη, φέτος η ημερίδα είχε δύο θεματικές. Η πρώτη αφορούσε την Ιστορία και τη Λαογραφία των Ποντιακών Χορών με εισηγητή τον Γιώργο Χατζηελευθερίου, λαογράφο – ερευνητή και η δεύτερη τη Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου με εισηγητή το Φάνη Μαλκίδη λέκτορα του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης.

Ο Γ. Χατζηελευθερίου, αφού έκανε μία εισαγωγή στη διαδρομή των Ποντιακών χορών, αναφέρθηκε στον χορό κάθε περιοχής, ενώ παράλληλα παρουσιαζόταν ένα εξαιρετικό οπτικοακουστικό υλικό. Ο Γ. Χατζηελευθερίου ανέφερε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ποντιακής παράδοσης μέσα από τα παραδείγματα, τις παραλλαγές και τις εμφανίσεις χορών και τραγουδιών και έδωσε τη δυνατότητα να γίνει μία ουσιαστική και συνολική γνωριμία με το χορό των Ποντίων.

Ο Φ. Μαλκίδης αναφέρθηκε στο ζήτημα της γενοκτονίας ως μαζικό έγκλημα και της στοιχειοθέτησής του μέσα από τα τεκμήρια που έχουν έρθουν στο προσκήνιο,

τόνισε επίσης τις επιμέρους συνιστώσες της γενοκτονίας της (γυναικοκτονία, παιδοκτονία, κ.α) και ανέδειξε το θέμα της διεθνοποίησης και της μέχρι σήμερα κατάστασης.

Η ημερίδα έκλεισε με παρεμβάσεις και ομιλίες, με την προβολή της ταινίας για την Ένωση Ποντιακής Νεολαίας Αττικής που ετοίμασε ο Γιάννης Χατζηελευθερίου, ενώ σε όλους τους παρευρισκόμενους προσφέρθηκαν εδέσματα τα οποία ετοίμασαν τα μέλη της Ένωσης.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ!

Ουάσιγκτον, του **Λάμπρου Παπαντωνίου**, 20.4.07

«*FREE D.C.! FREE D.C.!*» («Λευτεριά στην Κομητεία της Κολούμπιας!») βροντοφώναξαν χιλιάδες Μαύροι, στη διάρκεια πορείας προς το Κογκρέσσο (17/4/07), απαιτώντας να γίνει Πολιτεία η Κομητεία τους, όπου πλειοψηφούν συντριπτικά, και να έχουν δικαίωμα ψήφου για τη Βουλή των Αντιπροσώπων και τη Γερουσία. Θυμίζουμε ότι στην περιοχή βρίσκεται η Ουάσιγκτων και άρα φιλοξενείται με το έτσι θέλω - διότι περί αυτού πρόκειται - ο Λευκός Οίκος και, κατ΄ επέκταση, η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση. Πρόκειται για αίτημα που εκκρεμεί εδώ και 206 χρόνια, μια απίστευτη υπόθεση με σαφέστατα ρατσιστικό υπόβαθρο, που διακωμωδεί την Αμερική στα μάτια του ελεύθερου δημοκρατικού κόσμου.

Είναι απίστευτο κι όμως αληθινό: Οι πολίτες της District of Columbia (D.C.) δέν έχουν δικαίωμα ψήφου παρά μόνο για την Δημοτική Αρχή πού φέρει τον απατηλό τίτλο D.C. Government. Κι αυτό μόλις από το 1974, όταν ο ακραιφνής δημοκράτης πρώην Δήμαρχος Μάριον Μπέρι όρθωσε το ανάστημά του στον τότε Πρόεδρο Λίντον Τζόνσον και του είπε κατάμουτρα ότι δεν δέχεται να τον διορίσει Δήμαρχο και ότι θα κατέλθει σε εκλογές ζητώντας την εκλογή του από την λαϊκή ψήφο. Ο Τζόνσον φοβήθηκε να φέρει αντίρρηση κι έτσι έκτοτε οι δήμαρχοι της Ουάσιγκτων εκλέγονται. Μέχρι τότε, ο εκάστοτε Δήμαρχος της αμερικανικής πρωτεύουσας, παρακαλώ, διορίζονταν από τον εκάστοτε Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών! Σκέτη αποικία!

Την ημέρα της πορείας, παρά το μακελειό στο Πανεπιστήμιο της γειτονικής Βιρτζίνιας, τη ραγδαία βροχή και τους ανέμους που έπνεαν με 60 μίλια την ώρα, οι διαδηλωτές δεν το έβαλαν κάτω. Κατέβηκαν κατά χιλιάδες (μαζί τους και ο γράφων), έχοντας επικεφαλής τον Δήμαρχο Adrian Fenty, τον πρώην Δήμαρχο, Μάριον Μπέρι, και άλλους, κατά μήκος της λεωφόρου Πενσυλβάνιας, που ενώνει Λευκό Οίκο και Καπιτώλιο. Παραπλεύρως της πορείας υπήρχε αντιδιαδήλωση λευκών ρεπουμπλικάνων, οι οποίοι διαμαρτύρονταν ότι αυτό που ζητείται είναι αντισυνταγματικό, επειδή η Κολούμπια δεν είναι Πολιτεία. Και οι Μαύροι διαδηλωτές απαντούσαν: «Κάντε μας Πολιτεία!» Έγιναν πολλές και θαυμάσιες δηλώσεις (κυρίως από την Ayo Handy, η οποία πήρε μέρος στην πορεία αλυσσοδεμένη ως σκλάβα, και μίλησε για «απελευθέρωση της Κολούμπια» και από τον πρώην Δήμαρχο Μάριον Μπέρι).

Την επομένη συζητείτο στη Βουλή των Αντιπροσώπων το νομοσχέδιο παροχής

δικαιώματος ψήφου στους κατοίκους της Washington, D.C., που συνέταξαν οι Eleanor Holmes Norton και Thomas M. Davis, για τη δημιουργία μόνο, παρακαλώ, δυό κοινοβουλευτικών εδρών! Στην ψηφοφορία εγκρίθηκε με 241 ψήφους υπέρ και 177 κατά. Ο επικεφαλής της πλειοψηφίας, Δημοκρατικός Steny Hoyer, από το Μαίρυλαντ, δήλωσε: «*Ποτέ δεν είναι αργά, για να γίνει το σωστό πράγμα. Οι κάτοικοι της Washington, DC το παλεύουν από το 1801 μέχρι σήμερα. Το Νομοσχέδιο αφορά τις αρχές, τις αξίες και τα ήθη αυτής της χώρας*» Η Eleanor Holmes Norton που ανακοίνωσε το αποτέλεσμα είναι η μόνη που εκπροσωπεί την Washington DC στη Βουλή των Αντιπροσώπων, αλλά χωρίς δικαίωμα ψήφου! Τα πράγματα, όμως, στη Γερουσία δεν είναι εύκολα, καθώς οι Γερουσιαστές στην πλειοψηφία τους αντιτίθενται, αλλά και ο Λευκός Οίκος διακήρυξε ότι αν περάσει και από τη Γερουσία, θα ασκήσει βέτο!

Έγινε προφανές και από την συζήτηση στη Βουλή ότι το πρόβλημα είναι η μαυροθάλασσα της Κολούμπια, σε γειτνίαση μάλιστα με κείνην του Μαίρυλαντ, και οι αποφάσεις που θα μπορεί να πάρει στο μέλλον (μέχρι και έξωση της Αμερικάνικης Κυβέρνησης ή και απόσχιση). Η Πολιτεία της Κολούμπια εν δυνάμει Κοσσυφοπέδιο των ΗΠΑ; Δεν αποκλείεται!

Ἀλληλογραφοῦμε

Ὁ π. Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου (πρεσβύτερος - ταξίαρχος ἐ.ἀ., Θεσσαλονίκη) μᾶς γράφει γιά τί τσιπάκι καί τίς μελλοντικές ταυτότητες:

Γνωρίζουμε ὅλοι πόσο ἀντιδημοκρατικό καί ἀντισυνταγματικό εἶναι τό πνεῦμα τῆς Συνθήκης Σένγκεν γιά τήν ἑνοποίηση (ἀρχικά) τῆς Εὐρώπης, κάτω ἀπό μία μυστική «Ἀρχή». Δυστυχῶς ἑκόντες ἄκοντες ὑπέγραψαν τήν συνθήκη αὐτή καί οἱ ἁρμόδιοι τῆς πατρίδας μας, πρᾶγμα πού ἀπό πολλούς χαρακτηρίστηκε ὡς ἐθνική ὑποδούλωση ἄνευ ὅρων. (Ὁ νόμος 2472/1997 δῆθεν "*περί προστασίας τοῦ ἀτόμου ἀπό τήν ἐπεξεργασία δεδομένων προσωπικοῦ χαρακτήρα*", ὡς γνωστόν, κατοχυρώνει ἀκριβῶς τό ἀντίθετο).

Ἐμπρός σ' αὐτήν τήν πραγματικότητα ἡ Ἐκκλησία μας (τότε) ἀντέδρασε δυναμικά. Ἡ Ἱεραρχία μας ὁμόφωνα μέ τόν Μακαριώτατο Πρόεδρό της, ὁ Ἁγιορείτικος κόσμος μέσῳ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητας, Ἱερές Μονές, σύλλογοι, ὀργανώσεις, πρόσωπα κοινῆς ἀποδοχῆς μίλησαν κατάλληλα καί ἔγραψαν κείμενα διαφωτιστικά καί ἀγωνιστικά. (...)

Ὅλα αὐτά λίγα μόλις χρόνια πρίν. Σήμερα; Γιατί τόση σιωπή σχεδόν ἀπό ὅλους;Τό σύστημα καί ἡ «Ἀρχή» νά προχωρεῖ σταδιακά καί συστηματικά (φέτα φέτα τρώγεται τό σαλάμι), ἐμεῖς δέ νά καθεύδουμε σιωπῶντες; Τώρα μέ τά διαβατήρια πού φέρουν πλέον τό τσιπάκι (χωρίς τά τρία ἑξάρια τῶν διαβατηρίων ἄλλων χωρῶν), «γιά λόγους ἀσφαλείας καί μόνον», ὅπως διαβεβαίωσε τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο ὁ Ἀρχηγός τῆς Ἀστυνομίας μέ ἐντολή τοῦ ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως (αὐτό ἔλειπε, νά τοῦ ὁμολογοῦσε καί τά μελλοντικά τους σχέδια!), σέ λίγο μέ τήν κάρτα ὑγείας (κι αὐτή μέ τσιπάκι), στή συνέχεια μέ τήν ἐπιβολή τῆς τραπεζικῆς κάρτας (μέ τήν κατάργηση τῶν βιβλιαρίων). Καί τελικά εὔκολα θά μᾶς ἐπιβάλουν τήν ἑνοποίηση ὅλων σέ μία κάρτα, στή νέα, τελική ταυτότητα μέ τσιπάκι, γιά ὅλες τίς χρήσεις. Σημειωτέον ὅτι ἡ ΕΕ ἔχει προγραμματίσει νά ἐκδώσει γιά ὅλους τούς Εὐρωπαίους πολίτες μέχρι τό 2009 ταυτότητα μέ τσιπάκι, ὅπως ἐγκύρως πληροφορηθήκαμε, μέ τό τσιπάκι αὐτό νά εἶναι ἕνας πομποδέκτης καί συγχρόνως ἀποθηκευτικός χῶρος προσωπικῶν στοιχείων, τά ὁποῖα θά ὑπάρχει δυνατότητα νά ἀλλοιωθοῦν καί ἐξ ἀποστάσεως (...)

Στίς ποικίλες ἀντιδράσεις πού εἶναι δυνατόν νά υἱοθετήσουμε μεμονωμένα καί συλλογικά, μποροῦμε: α) Νά τονίζουμε πρός κάθε κατεύθυνση, γιά ἐνημέρωση τοῦ παραπληροφορημένου δυστυχῶς λαοῦ, τήν παραδοσιακή θέση τῆς Ἐκκλησίας μας (...) β) Νά στραφοῦμε «ἐν μετανοίᾳ» μέ προσευχή καί ὑπομονή στόν Θεό. Αὐτός νά δώσει τή ΛΥΣΗ, ὅποτε Αὐτός θέλει:προσωρινή ἤ ὁριστική, τοπική ἤ οἰκουμενική...

Ὁ κ. Σ.Π. (Κομοτηνή) ἔχει ἀπορίες ἱστορικῆς φύσεως καί ρωτᾶ τήν ἁρμόδια κυρία:

Ἐπειδή γεννήθηκα καί μεγάλωσα σέ πολύ δύσκολα χρόνια καί στό σχολεῖο μᾶς δίδαξαν πολλά πράγματα μά λίγη ἱστορία, ὅπως καταλαβαίνω ἀπό ὅσα ἀκούγονται τελευταῖα, θέλω νά ρωτήσω τούς συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου ἱστορίας τῆς Στ' Δημοτικοῦ τά παρακάτω:

- Ὁ Ἡρόδοτος ἦταν Ἕλληνας ἤ Αἰγύπτιος;
- Ἡ ναυμαχία τῆς Σαλαμίνας ἔγινε στόν Σαραντάποροο μεταξύ Ἑλλήνων καί Ἀλβανῶν;
- Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός ἦταν Ἕλληνας; Ἐπανάσταση τελικά ἔγινε ἤ μᾶς ἐλευθέρωσαν οἱ Δανοί;
- Ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Καραϊσκάκης, ὁ Παπαφλέσσας, ὁ Κανάρης καί τόσοι ἄλλοι ὑπῆρξαν ἤ ἦταν ἀποκυήματα τῆς φαντασίας τῶν ἡμιαγρίων Ἑλλήνων τῆς ἐποχῆς μέ στόχο τήν τόνωση τοῦ ἠθικοῦ τους;
- Οἱ Γερμανοί καί οἱ Βούλγαροι μπῆκαν ἐλεύθερα στήν πατρίδα μας καί μᾶς χάρισαν ἐκεῖνα τά ἐλεύθερα καί δημοκρατικά χρόνια;

Καί κάτι τελευταῖο, πού διστάζω νά τό ρωτήσω ἀλλά τό κάνω ἀφοῦ ἡ ὑπουργός Παιδείας εἶπε νά ξεπεράσουμε τά ταμπού. Αὐτά πού διαδόθηκαν γιά σφαγές τριακοσίων τόσων χιλιάδων Ποντίων, Μικρασιατῶν κτλ καί γιά βανδαλισμούς ἱερῶν καί ὁσίων εἶναι μήπως ψέμματα καί μᾶς χωρίζουν ἀπό τούς ἀδελφούς μας καί συμμάχους Τούρκους;

Δῶστε ἕνα τέλος στήν χρόνια ἄγνοια πού μᾶς ταλανίζει...

Σύλλογοι Γονέων & Κηδεμόνων κι ἐκδρομές στήν Τουρκία

Πληθαίνουν τελευταία οι σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων των σχολείων μας που πηγαίνουν στην γειτονική Τουρκία για «εκπαιδευτική εκδρομή» και ότι προκύψει: Shopping, belly dancing, etc... Φυσικά κάθε εκδρομή έχει κάτι να προσφέρει στον εκδρομέα από εκπαιδευτικής απόψεως, καλλιτεχνικής, αλλά και πολιτιστικής ή και θρησκευτικής.

Σίγουρα οι σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων θα θέλουν να δείξουν στα παιδιά μας τον περικαλλή ναό της Αγίας Σοφίας (που τώρα είναι κάτι σαν Μουσείο-αποχωρητήριο), την Μονή της Χώρας (με πλήθος εικόνων αόμματων αγίων), τον Ναό της Αγίας Ειρήνης (τώρα είναι κάτι σαν πασαρέλα), το Φανάρι με την κλειστή του πόρτα (κάποιον κρέμασαν εκεί και μετά φράκαρε) και πλήθος άλλων αξιοθέατων που δείχνουν την κοινή πολιτιστική πορεία των δύο λαών μέχρι και σήμερα, διότι μπορούν μετά το τέλος του shopping να επισκευθούν και τα κεντρικά γραφεία της AGOS και να δουν το σημείο όπου έπεσε ο Χραντ Ντικ.

Φυσικά δεν πρέπει να φοβούνται το διαφορετικό, το ξένο, δεν έχουν λόγο, διότι τα παιδιά μας δεν είναι Αρμένοι δημοσιογράφοι, ούτε Κούρδοι μαχητές, ούτε προτεστάντες ιεραπόστολοι ούτε ελληνόφωνοι Πόντιοι, αλλά ελληνάκια χριστιανόπουλα και το τελευταίο αιματηρό επεισόδιο με έλληνες τουρίστες έχει πολλά χρόνια που έγινε, είναι σχεδόν ιστορία.

Το τουρκικό κράτος σήμερα όσο ποτέ χρειάζεται την στήριξη του έλληνα τουρίστα, του έλληνα μαθητή και γονιού, αφού οι Ευρωπαίοι έχουν μειώσει τις επισκέψεις τους κατά 10% φέτος λόγω διαφόρων ανεξήγητων φοβικών συνδρόμων. Το τουρκικό κράτος χρειάζεται και το τελευταίο ευρώ του έλληνα τουρίστα γιά να στηρίξει οικονομικά την μεγάλη προσπάθεια της πάταξης της Κουρδικής τρομοκρατίας (μέσα στο Ιράκ). Με κάθε ευρώ που ξοδεύει η ελληνική οικογένεια στην Τουρκία ξέρει πως ενισχύει τον εκδημοκρατισμό των «λεγόμενων κουρδικών περιοχών» κατά τα κεμαλικά πρότυπα, πως βοηθάει το σύγχρονο τουρκικό κράτος να σταθεί στα πόδια του, την ώρα που οι Ευρωπαίοι το κριτικάρουν ανελέητα με την γνωστή υπεροψία της Δύσης απέναντι σε ότι δεν καταλαβαίνει. Διότι, όπως γνωρίζετε, η Τουρκία δεν είναι παρά ένα κράτος με ιδιαιτερότητες που μόνο εμείς ίσως από όλους τους συνέταιρους Ευρωπαίους είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε, να συγχωρήσουμε και να συμπορευτούμε σαν ειλικρινείς γείτονες.

Πολύ σωστά λοιπόν οι σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων διοργανώνουν αυτές τις εκδρομές για να δούν τα παιδιά μας πως και το τουρκικό κράτος (Τουρκική Δημοκρατία, παρακαλώ) είναι όπως όλα τα κράτη του κόσμου, μια κίνηση που δεν θα μπορούσε να κάνει το Υπουργείο Παιδείας ας πούμε, αλλά μόνο η ιδιωτική πρωτοβουλία όπως αυτή εκφράζεται μέσα από αυτούς. Το Υπουργείο Παιδείας απλώς προσπαθεί να αλλάξει το παρελθόν του τουρκικού κράτους και οι εκδρομές των παιδιών μας εκεί προετοιμάζουν ανθρώπους δεκτικούς στην αλλαγή που επιτελείται.

Καί κάτι ἀκόμη: Καλό θα είναι οι σύλλογοι όταν αποφασίζουν εκδρομές να το κοινοποιούν πρώτα στα μέλη, δηλαδή στους γονείς, και αυτοί με τη σειρά τους να το ανακοινώνουν, άν θέλουν, στα παιδιά τους. Γιατί όταν η απόφαση του Δ.Σ. κοινοποιείται πρώτα στα παιδιά, είναι πολύ δύσκολο για τον γονέα να αρνηθεί, καθότι η εκδρομή αυτόματα πλέον ονομάζεται «σχολική» αφού «*μπαμπά θα πάνε όλα τα παιδιά*» και οι όποιες ενστάσεις γίνονται καπνός.

Ενας πατέρας που προτιμάει να πάνε τα παιδιά του στην Τουρκία ΜΕΤΑ την πτώση του κεμαλισμού.

Π.Κ.

Μπινιές

§

Ὅταν μοῦ ἀπομαγνητίζεται ἡ μνήμη
ἀπό τούς διάφορους ἀλογάριθμους
πού ὀφείλω νά συγκρατάω στά
οἰκονομικά μου νταλαβέρια,
βρίσκω ἕνα πρωινό ἤ ἕνα ἀπόγευμα
στή θάλασσα δίπλα νά βρεθῶ.
Νά μοῦ συντονίσει βάσει
ὁμοιοπαθητικῆς...
Τά πήγαινε καί τά ἔλα τῶν κυμάτων...

§

Σήμερα μόνο πηγαίνουμε,
γι' αὐτό πᾶμε κατά διαόλου!
Ἡ ἐπιστροφή δέν εἶναι οὔτε συντήρηση
οὔτε νοσταλγία· εἶναι μέρος
τῆς κίνησης...

§

«...κι ἀνάλαφρα τόν ἔρωτα σάν
ἔρωτας νά παίρνεις καί μήν τόν
κάνεις ἔξυπνα μέ σένα νά γελᾶ...»
Εὔκολο εἶναι;

Δόν Σάντσο - VRiZΩ Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Πλειοψηφία τῶν ἐποίκων

«Σίγουρα θὰ τὸ προσέξατε... Γράφοντας γιὰ τὴν κοινότητα τῆς Β. Κύπρου ἀποφεύγουμε ὅσο μποροῦμε νὰ κάνουμε λόγο γιὰ Τουρκοκύπριους... Διότι δὲν θεωροῦμε αὐτὸν τὸν προσδιορισμὸ σωστό... Καὶ δὲν ἐκφράζει τοὺς καθαροὺς Τουρκοκύπριους... Διότι σὲ μία κοινωνία ὅπου οἱ μὴ προερχόμενοι ἐκ Κύπρου Τοῦρκοι εἶναι πλειοψηφία, ἡ θέληση αὐτῆς τῆς κοινωνίας δὲν θεωρεῖται δική μας θέληση. Ἂν ποῦμε ὅτι τὸ 65% τῶν Τουρκοκυπρίων θέλουν χωριστὰ κράτη αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό… Διότι ἐμεῖς δὲν εἴμαστε τὸ 65%… Ποιοὶ εἶναι ; Αὐτοὶ ποῦ ἦρθαν ἀπὸ ἔξω… Σὲ αὐτὸ τὸ 65% ποιὸ εἶναι τὸ ποσοστό μας ; Ποῦ νὰ ξέρουμε, ἀφοῦ οἱ δημοσκοπήσεις δὲν ἔκαναν αὐτὸν τὸν διαχωρισμό... Ὅμως σίγουρα δὲν εἴμαστε ἡ πλειοψηφία σὲ αὐτό… Ὁ πληθυσμὸς τῆς Β. Κύπρου μπορεῖ νὰ προσδιορίζεται μόνο ὡς "αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ζοῦνε στὸν βορρὰ τῆς Κύπρου"… Νὰ μὴν λέγονται πάντως Τουρκοκύπριοι.»

(30-3, Τ/Κ ἐφ. «Ἀφρίκα»)

Στρατοκρατία κατά πάντων

«Σὲ κάθε εὐκαιρία οἱ στρατηγοὶ λένε πὼς "πρὶν ἀπό μία κατά τὸ δυνατὸν δίκαιη καὶ μόνιμη λύση, ὁ Τουρκικὸς Στρατὸς δὲν θὰ ἀποσυρθεῖ ἀπὸ τὴν Κύπρο". Καὶ ὄχι βέβαια πρὶν σιγουρευτεῖ αὐτὴ ἡ "κατά τὸ δυνατὸν δίκαιη καὶ μόνιμη λύση"… Τί καταλαβαίνετε ἐσεῖς τώρα; Εἶναι δυνατὴ μία τέτοια λύση στὴν Κύπρο; Διότι ποιὸς θὰ ἀποφασίσει σχετικὰ; Οἱ Κύπριοι; Ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλάδα; Ἡ Ἀγγλία; Οἱ ΗΠΑ; Η ΕΕ; Ο ΟΗΕ; Οἱ κύριοι στρατηγοὶ σὲ ποιὸν ἀπὸ αὐτοὺς ἀναγνωρίζουν δικαίωμα νὰ κρίνει σχετικὰ μὲ τὴ λύση; Ἀναγνωρίζουν, γιὰ παράδειγμα, τέτοιο δικαίωμα στὴν κυβέρνηση τοῦ Ρετζὲπ Ταγὶπ Ἐρντογάν; Διότι ἂν ἀνατρέξουμε στὸ παρελθὸν θὰ δοῦμε ὅτι ἀκόμα καὶ στὴν κυβέρνηση τοῦ Ἰνονοῦ δὲν ἀναγνώρισαν τέτοιο δικαίωμα. Ποιὸ εἶναι τὸ μέτρο δηλαδὴ γιὰ τὴν κατά τὸ δυνατὸν δίκαιη καὶ μόνιμη λύση; Ποιὸ εἶναι τὸ μέτρο ποὺ θὰ χρησιμοποιήσουμε; Πέραν τῆς ἄλλης πλευρᾶς, τὸ δικό μας μέτρο ποιὸ εἶναι, ποῦ θὰ στηριχτοῦμε γιὰ νὰ φτάσουμε σ' αὐτὴν τὴ λύση; Οἱ κύριοι στρατηγοὶ ἀποδέχονται τὸ διεθνὲς δίκαιο; Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονταν στὸ νόμο μέχρι σήμερα ὑπῆρξε ἡ δική μας πλευρὰ; Ὄχι. Ἔτσι; Ἄρα τί μένει; Μόνον ἡ ἰσχύς. Εἶναι δυνατὸν λοιπὸν μὲ βάση τὶς σημερινὲς συνθῆκες νὰ κάνεις μία ἄλλη κοινωνία νὰ ἀποδεχτεῖ κάτι ἐνάντια στὸ διεθνὲς δίκαιο μόνο μὲ τὴν ἰσχύ σου; Δὲν εἶναι δυνατόν.»

(30-3, Τ/Κ ἐφ. «Ἀφρίκα»)

Γραμμένο πρὶν τὴ σφαγὴ στὴν Μαλάτια

Ἡ ἀνταποκρίτρια τοῦ Ρόιτερς στὴν Τουρκία Ἔμμα Τόμας σὲ ἄρθρο της γιὰ τὴν πολυσυζητημένη, μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ Χρὰντ Ντίνκ, ἄνοδο τοῦ ἐθνικισμοῦ, γράφει πὼς οἱ σπόροι τοῦ ἐθνικισμοῦ πέφτουν ἀκόμα ἀπὸ τὰ δημοτικά σχολεῖα. Γράφει αὐτὰ ποὺ παρατήρησε σὲ ἕνα δημοτικό. Παιδάκια μὲ ποδιὲς κάθε μέρα φωνάζουν δυνατὰ "Τί εὐτυχία νὰ λὲς ὅτι εἶσαι Τοῦρκος" καὶ δίνουν ὅρκους θυσίας. Μία φορὰ τὴν ἑβδομάδα στρατιωτικοὶ κάνουν μάθημα στὰ παιδιὰ γύρω ἀπὸ τὸν ἡρωισμὸ τοῦ Στρατοῦ. Γράφει ὅτι στὰ σχολικὰ βιβλία ἐξηγεῖται πὼς οἱ εὐρωπαϊκὲς δυνάμεις ἔχουν "κολλήσει" τὰ μάτια τους στὴν Ἀνατολία καὶ πὼς ἡ Τουρκία ἀπειλεῖται ἀπὸ διάφορες ἐσωτερικὲς καὶ ἐξωτερικὲς ἀπειλές. Σὲ βιβλίο μάλιστα ποὺ ἐκδόθηκε τὸ 2005 ἀναφέρεται πὼς οἱ Ἀρμένιοι ἔκαναν γενοκτονία σὲ βάρος τῶν Τούρκων. Θυμίζει μάλιστα πὼς ἡ Ε.Ε. στὴν τελευταία ἀναφορὰ προόδου κατηγορεῖ τὶς ἀρνητικὲς ἀναφορὲς ποὺ ὑπάρχουν γιὰ τὶς μειονότητες στὰ σχολικὰ βιβλία.

(3-4, ἐφ. «Μιλλιέτ»)

Μ.Κ. **kyneg@otenet.gr**

Ἀντιφωνήματα

Χίλλαρυ καί Ὀμπάμα συντάχθηκαν μέ τό αἴτημα γιά ἀναγνώριση τῆς ἀρμενικῆς γενοκτονίας. Τό ἀμερικανοτουρκικό διαζύγιο ὅπου νἄναι βγαίνει...

Ὁ «ἀμερικανός» γερουσιαστής Λίμπερμαν στό CNN μιλᾶ γιά τόν Λίβανο: «*...κοίτα τί συμβαίνει στόν πρωθυπουργό μας Σινιόρα*»! «Μας»; Τίνων δηλαδή;

Τό 97.8% τῶν παραβιάσεων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων στή σύγκρουση Ἰσραήλ - Παλαιστινίων προῆλθαν ἀπό τήν πρώτη πλευρά, σύμφωνα μέ σουηδική μελέτη

Ἡ μελέτη τοῦ Löwstedt ἀναδεικνύει τό σιωνιστικό Ἀπαρτχάιντ σέ 7 τομεῖς (ἐποικισμός, ἰθαγένεια, γαιοκτησία...) καί τίς ὁμοιότητες μέ τήν περίπτωση τῆς Νότιας Ἀφρικῆς.

Ποιός πρέπει νά πληρώσει (13 έκ. $) τούς Βέλγους γιά τή συλλογή τῶν βομβῶν διασπορᾶς στόν Λίβανο; *Τό Ἰσραήλ*, λέει (λογικά) ὁ Βέλγος ὑπ. Ἄμυνας A. Flahaut

Καί διαψεύδει τήν Human Rights Watch πού μιλοῦσε γιά 113 περιπτώσεις χρήσης τέτοιων ὅπλων ἀπό τήν Χεζμπολά: «*Δέν βρήκαμε καμμία ἀπόδειξη γιά κάτι τέτοιο*»

Θυμᾶστε τόν Ντάνιελ Πέρλ πού τόν ἀποκεφάλισαν στό Ἀφγανιστάν ὡς κατάσκοπο; Στήσαν ἵδρυμα στή μνήμη του, κάνουν φίλμ τή ζωή του μέ τήν Ἀτζελίνα Τζολί...

Καί τό ὄνομά του προστέθηκε σέ 30.000 ἄλλα, «θυμάτων τοῦ Ὁλοκαυτώματος», ἀφοῦ, καθώς λένε, «*πέθανε γιά τόν ἴδιο λόγο μέ κείνους: Ἐπειδή ἦταν Ἑβραῖος*»!

Καί... λαδιάρης ὁ Γούλφοβιτς τῆς Παγκόσμιας Τράπεζας, μέ ἀργόμισθη τή γκόμενά του. Γιαυτό ρέ εἶχε καί τρύπιες κάλτσες, τοῦ τἄφαγε ὅλα αὐτή ἡ Σαχά Ριζά

«*Μειωμένη σοβαρά ἡ δυνατότητα τῆς Βρετανίας νά συνιστᾶ δύναμη τοῦ καλοῦ στή διεθνή σκηνή*»! Τόν τσάκισε τόν Μπλαίρ, ἡ κυρά-Βαρβάρα Στόκιγκ, ἔ;

Ἡ ὁποία Βαρβάρα τυγχάνει καί πρόεδρος τῆς ἀνθρωπιστικῆς (ἄχ!) Μή Κυβερνητικῆς Ὀργάνωσης Oxfam. *"Κοινωνία τῶν Πωλητῶν"* καί ἄλλες νεοταξίτικες μποῦρδες...

Θά γράφαμε καί γιά τίς γαλλικές ἐκλογές ἀλλά πιαστήκαμε μέ ἄλλα, σοβαρότερα: Μιά τό je t' aime τῆς Πάνια, μιά ἡ παρεξήγηση τῆς Ἔφης Θώδη μέ τόν ἀδερφό της...

Στά 4 χρόνια τοῦ δημοκράτη Ταλάτ πασᾶ προστέθηκαν 44.344 νέοι ἔποικοι πάνω στό σῶμα τῆς Κατεχόμενης Κύπρου. Κι αὐτός εἶναι ὁ... καλός συνομιλητής μας!

Δέν πῆγε τζάμπα ἡ νέα σύλληψη Ματσάκη στίς βάσεις τῆς Κύπρου ἀπό τά βρετανοειδῆ, ἐνώπιον ξένων εὐρωβουλευτῶν. Ἡ Βουλή ζητᾶ τά νοίκια καί μιλᾶ γιά διάλυσή τους!

Στό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης 15 μέλη του ζητοῦν ψήφισμα καταδικαστικό τῆς Ἑλλάδος γιά τὴν ἀπεχθή συμπεριφορά της στούς... Ψευτομακεδόνες! Ἥμαρτον, ρέ!

Ἄλλη μία ἔρευνα στό Αἰγαῖο (Ἰταλῶν) ζητᾶ ἄδεια (καί) τῶν Τούρκων. Τρίτη κατά σειράν ἐπιβεβαίωση πώς κάνουμε συνεχῶς πίσω. Πάντως στό Ἰόνιο κρατᾶμε γερά.

Ἀπολαυστικός ὁ Γιοσάκης στό ἐξώδικό του πρός τόν Ρ. Κεδίκογλου: Ρωτᾶς ποῦ βρῆκα ἐγώ 14 χιλιάρικα; Ὁ 22χρονος γιός σου πῶς ἀγόρασε ἀκίνητο 600.000 εὐρώ στή Σύρο;

Καί τί ἀπάντησε ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου; Ὅτι ὁ γιόκας του ὡς φοιτητής ἐργαζόταν! (Ρέ σεῖς... Τόσα πολλά παίρνουν οἱ ντιλιβεράδες;)

Ρωτᾶνε τήν ἀντινομαρχίνα (κι ὑποψήφια βουλευτίνα) Σιμπέλ, πῶς βλέπει τά μέτρα τῆς Κυβέρνησης γιά τήν μειονότητα, κι ἀπαντᾶ: Ἂς ἐφαρμοστοῦν καί βλέπουμε!

Τεκμηριωμένη καί ὑπεύθυνη ἀπάντηση ἀπό τό νέο "ἀτού" τοῦ ΠαΣοΚ στή Θράκη, δέν μπορεῖτε νά πεῖτε...

Ἡ καλοκαιρία δέν ἔφτιαξε μόνο τήν δική μας διάθεση ἀλλά καί τῶν κουνουπιῶν, πού ἤδη ἔκαναν ἀπειλητική ἐμφάνιση στό Φανάρι. Θά κάνει κάποιος κάτι ἐφέτος;

Ρωτῶ γιατί πέρσι ἀργήσαμε κι ἐνδέχεται κάποιος ἀπό τούς μηχανισμούς ἀντιμετώπισης ἔχει σκουριάσει. Ρίξτε ρέ λίγο (ἀκόμη) λαδάκι, μπάς καί πάρει ἔγκαιρα μπρός!

Λένε πώς μέ ἕνα μόλις ἑκατομμύριο κουτοφράγκικα εὐρώ (Interreg) κάνεις μία θαυμάσια μελέτη γιά τήν ἀναβάθμιση τῆς ὑγείας στά ὀρεινά τῆς Ξάνθης. Ἀρκεῖ νἄχεις τόν σωστό μπαμπά στήν Ἀθήνα

Βεβαίως σέ σχέση μέ τά 6,25 μιλιόνια τοῦ φραγκουδάκειου ΠΕΜ (μόνο γιά 2005-07!) δέν εἶναι τίποτε σπουδαῖο. Ἄρα ἐκτός τοῦ μπαμπᾶ, καλός εἶν' κι ὁ μπάρμπας...

Τώρα κάνουμε κι ὅτι δέν καταλαβαίνουμε. Π.χ. στόν ἀγώνα Ὀρφέως-Ἐχίνου (τελικός ΕΠΣ, 1-0) οὔτε συνθήματα περί Τουρκίας ἔπεσαν, οὔτε χειρονομίες Γκρίζων Λύκων...

Λέγεται πώς ἡ ἐπίσκεψη αἱρετῶν καί τεχνοκρατῶν στή Βιέννη ἔγινε γιά νά ξεπατικώσουμε τήν διαχείριση τῶν ἀπορριμμάτων τους - κι ὄχι μόνο γιά τουρισμό. Τί νά σᾶς πῶ, τίποτε δέν ἀποκλείεται...

Ἀπό τίς 7/5/07 τό φέρυ «Βιτσέντζος Κορνάρος» θά κάνει τό δρομολόγιο Ἀλεξανδρούπολη - Σητεία. Πῶς; Ὄχι ρέ, τί κατάδικους; Ἐπιβάτες θά ἔχει.

Ὁ ΣΥΝ Ἔβρου ἀντίθετος στόν ἀγωγό Μπουργκάς - Ἀλεξανδρούπολη λόγῳ τῶν περιβαλλοντικῶν κινδύνων. Ναί ρέ παιδιά, ἀλλά σκέτο «ὄχι»; Ἄλλη λύση δέν ὑπάρχει;

Ναί, δέν εἶναι κακός ὁ Γκιούλ γιά πρόεδρος. Κεμαλόσκυλο δέν εἶναι, ἀράβικο αἷμα ἔχει...

ΤΟ ΤΕΣΤ ΜΑΣ

Καθώς ὁ νέος ψευδομουφτὴς Ξάνθης, **Ἀχμὲτ Μέτε**, ἐπισκέφθηκε τήν ἔγκυρη ἐφημερίδα «Μιλλέτ», ἔβγαλε καί μία φωτογραφία μέ δύο ἐκ τῶν ὑπευθύνων της (βλέπε ἀνωτέρω), παρότι ὅπως ξαναγράψαμε δέν φωτογραφίζεται ποτέ χωρίς ἡμισέληνο στό φόντο. Στό πλάνο πάντως, ὅλως τυχαίως, ὑπάρχει καί ἕνα ἡμερολόγιο, μέ μία φωτογραφία πού μόλις διακρίνεται. Ρωτᾶμε λοιπόν, ποιός λέτε νά εἰκονίζεται ἐκεῖ;

- Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης;
- Ὁ Μυστικός Δεῖπνος;
- Ὁ Μαρσέλ Ντυσάν;
- Ὁ Τσέ Γκεβάρα;
- Ἡ πλεημέητ τοῦ Ἀπριλίου;
- Ὁ Κεμάλ Ἀτατούρκ;

Ὅποιος τό βρεῖ κερδίζει μία ἐτήσια συνδρομή στήν «Μ» ἐκ μέρους μας, μαζί μέ τά ἀπαραίτητα Λεξοτανίλ διά πᾶν ἐνδεχόμενο. (Τί; Δέν ξέρετε τούρκικα; Δέν πειράζει, καλύτερα, διαφυλάσσετε καί τήν ψυχική σας ὑγεία...)

ΚΑΠΝΟΜΑΓΑΖΑ: Φωτογραφίες του Κ. Νόλλα

Η *"19η Διεθνής Φωτογραφική Συγκυρία"*, που φέτος λειτουργεί υπό τον γενικό τίτλο "Χρόνος", παρουσιάζει την ατομική έκθεση του Καμίλο Νόλλα "Καπνομάγαζα".

Στην έκθεση παρουσιάζονται 50 έγχρωμες φωτογραφίες απο τα καπνεργοστάσια του Αγρινίου, του Βόλου, της Καβάλας, της Δράμας και της Ξάνθης.

Ο Καμίλο Νόλλας φωτογραφίζει τη βιομηχανική κληρονομιά που άφησε το εμπόριο του καπνού στην Ελλάδα. Σήμερα τα περισσότερα καπνεργοστάσια εγκαταλελειμμένα, απωθημένα απο τη συνείδηση των πόλεων, λησμονημένα απο τους κατοίκους και αγνοημένα απο τους δημόσιους θεσμούς μοιάζουν με κυριολεκτικούς "μη τόπους". Αν ήθελε κανείς να συμπεριλάβει σε μια τάξη το τι αντιπροσωπεύουν, θα έλεγε ότι διαθέτουν όλα τα χαρακτηριστικά του "βιομηχανικού ασυνειδήτου". Δηλαδή, εκτός απο τη φορτισμένη και αδρή υλικότητά τους, διαθέτουν ένα ψυχικό εκτόπισμα, έναν αδιόρατο "ψυχικό χώρο" που εκφράζει μια σειρά κλονισμένες ενορμήσεις νεωτερικότητας: όλες εκείνες τις απωθήσεις, τις συμπυκνώσεις και τις μεταθέσεις που καθόρισαν τις σύγχρονες πόλεις.

Οι φωτογραφίες του Νόλλα φανερώνουν διακριτικά, ότι οι χώροι αυτοί διατηρούν ένα είδος διακεκομμένης ζωής αλλά πάνω απ΄ όλα καταγράφουν το "βιομηχανικό ασυνείδητο" των ελληνικών πόλεων που δεν έγινε ποτέ συνείδηση. Απαθανατίζουν τους χώρους με εικόνες που προκαλούν συναισθήματα περιέργειας, έκπληξης, μυστηρίου, μελαγχολίας, ακόμη και οίκτου και λησμονιάς καλώντας τον θεατή σε περισσυλογή. Οι φωτογραφίες του αποτυπώνουν σχέσεις χώρου σαν ενδείξεις, σαν ίχνη, σαν αποκαϊδια του χρόνου.

Εγκαίνια: 26 Απριλίου 2007, (19:00). Διάρκεια έκθεσης: 27/4-20/5/2007. Λουτρό Μπέη Χαμάμ "Παράδεισος", Θεσσαλονίκη.